CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

ABC — Audited Paid Circulation

"THE LORD WILL HEAR WHEN I CALL UNTO HIM."
Psalm 4 : 3

FEBRUARY 2nd, 1962 - No. 531 - 10 PAGES • P.O. BOX 312, STATION B., HAMILTON, ONT.

17th year of publication
Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa, Ontario, and for payment of postage in cash.

Barth of Dordt

Enkele dagen geleden ontvingen wij een brief van een onzer lezers, die niet bestemd is voor publicatie, maar waarop wij toch wel graag verder willen ingaan.

De schrijver wijst op de verschillende discussies, die wij de laatste tijd in ons blad hebben gehad en waarvan sommige nog gaande zijn. Eigenlijk is hij een beetje ongerust of zo nu en dan niet een geest merkbaar wordt, die moeilijk de onze kan zijn en niet geheel strookt met het principe, waaraan Calvinist-Contact dienstbaar wezen wil.

De lezer is ons even voor, want waar hij de aandacht op vestigt is een punt, waarover wij zelf eveneens wilden schrijven. Wij hebben daarmee opzettelijk gewacht, teneinde gelegenheid te geven voor verdere meningsuiting. Helaas moeten wij dit laatste wegens plaatsgebrek soms sterk beperken, maar wij blijven toch trachten onze lezers gelegenheid te geven zich over bepaalde onderwerpen uit te spreken. Onze correspondent vraagt echter of verschillende schrijvers af en toe niet te ver gaan.

Het antwoord op die vraag zal natuurlijk afhangen van het standpunt dat men zelf inneemt. Toch is daar niet alles mee gezegd. In de brief wordt de vergelijking gemaakt met het bekende boekje van Ds. Feenstra "Barth of Dordt?", waarmede kennelijk wordt bedoeld of uit de discussies zich misschien een scheidslijn aftekent van soortgelijke betekenis, als die tussen het Barthianisme en Calvinisme. En wij stemmen toe, dat sommige discussies aanleiding tot deze vraag geven.

Het spreekt vanzelf dat wij niet allen gelijke interesse hebben voor dezelfde onderdelen van christelijke activiteit. Dat er een nuancering is, is goed. Maar het is eveneens waar, dat sommigen zich zo sterk specialiseren in een bepaalde richting, dat de eenheid van onze gehele bijbelse conceptie verloren dreigt te gaan. Er is niets op tegen wanneer op een gegeven moment het licht valt op een bepaald onderdeel van onze activiteiten, en op een ander moment op een ander onderdeel. Maar zoals het de laatste tijd gaat, krijgt men wel eens de indruk, dat men zich zo vastbijt in een bepaald onderdeel, dat het een vormen van partijschappen wordt. Wat wij hoorden over discussies in een onlangs gehouden kerkelijke vergadering is alles behalve animerend of moedgevend. Als wij de richting gaan waarin die bepaalde vergadering ging, dan is ons streven al veroordeeld door de wijze, waarop wij menen voor onze beginselen te moeten strijden. Haast vanzelf doet ons dit denken aan de kerk van Corinthe, aan wie Paulus schreef: "... **bij de naam van onze Here Jezus Christus,** weest allen eenstemmig en laten er geen scheuringen onder u zijn; weest vast aaneengesloten, één van zin en één van gevoelen."

Betekent dit nu, dat wij dan beter geen uitwisseling van gedachten kunnen hebben? Natuurlijk niet. Maar wij moeten, wie wij ook zijn en hoe wij ook over de dingen denken, ons hoofdmotief nimmer uit het oog verliezen. Wij vechten toch niet voor een standpunt, of voor een zienswijze, of voor een organisatie? Als het niet is voor de Heiland zelf, is ons schrijven of spreken waardeloos en kunnen wij er beter mee ophouden. Als het wel voor de Heiland is, zijn wij voor discussies niet bang. Op die basis (en op die basis alleen) willen wij wel graag iets zeggen over wat onze briefschrijver aangeeft met "Barth of Dordt".

Daar snijden wij een moeilijk punt aan. Juist omdat wij ons niet gerechtigd achten over Barth te schrijven alsof hij geen Christen zou zijn. Zulk een oordeel komt ons niet toe en heeft trouwens ook niet veel waarde. Doch ook wij hebben meermalen, zoals onze briefschrijver, de indruk gekregen, dat de invloed van Barth doorwerkt, ook al kennen wij de finesses niet van wat deze theoloog/filosoof leert. Maar zeker is dat een Calvinist geen Barthiaan is. Die twee verschillen nogal. Zo goed echter als het Calvinisme zijn stempel zette op het denken van niet-Calvinisten (jammer dat dit verleden tijd schijnt te zijn), zo beïnvloedt Barth het denken van velen, zonder dat zij voor volgelingen van Barth aangezien willen worden.

Barth heeft niet veel moeite om ons te laten zien, hoe hopeloos het eigenlijk is om te verwachten dat hier op aarde het ooit zou kunnen groeien tot een begin van een christelijke samenleving. Deze wereld ligt in het boze en wachtende op de terugkomst van de Heiland moeten wij niet verwachten, dat van deze zondige samenleving iets te maken is. Wij durven niet beweren dat in deze paar zinnen het "kort begrip" van het Barthianisme is weergegeven, maar toch wel dat dit een gedachtengang is die sterk door het Barthianisme is beinvloed.

Iets van deze gedachtengang meenden wij in meer dan een brief, die gedurende de laatste maanden bij ons binnengekomen is te moeten ontdekken. Tegen de achtergrond van de omstandigheden waarin wij leven, is zulk denken niet vreemd of onverklaarbaar. Maar iets anders is of het de gedachtengang van de Bijbel is.

Dat de omstandigheden en het niet verstaan door de wereld van onze beginselen ontmoedigend is, is niets nieuws. Dat wisten wij van tevoren. De Heiland zelf heeft het in scherpe woorden duidelijk te verstaan gegeven: "Zie, Ik zend u als schapen onder de wolven." Als wij deze uitdrukking even op ons laten inwerken, dan is zij niet erg moedgevend. Het betekent zoveel, dat wanneer schapen in een troep wolven terecht komen, er van die schapen niet veel overblijft. En toch, dit is de situatie die Jezus ons voorhoudt. Het is vrijwel onbegonnen werk, wat naar menselijke berekening op niets uitloopt. En ook in dit verband kunnen wij ons aan de belofte vastklemmen, dat de "tijd verkort zal worden om der uitverkorenen wil." Maar de redding door het offer van Christus houdt in het begin van de nieuwe mensheid, die dan ook als nieuwe mensheid heeft te leven — onbegrepen en gemeden, geïsoleerd en vaak versmaad, maar desniettemin zeer reëel.

Op deze basis moeten wij "vast aaneengesloten, één van zin en één van gevoelen" zijn en vandaar uit elkaar helpen in de toepassing. Of de een zich daarbij het meest zal aangetrokken gevoelen tot het sociaal-economische en een ander tot het onderwijs gebied, weer een ander zich richt tot kerkelijk werk of tot de politiek, maakt ten diepste niet zoveel verschil. **Er is een** verscheidenheid van gaven, maar er moet géén verscheidenheid van beginsel zijn. Het is beslist niet waar, dat trouw aan het beginsel starheid in de hand werkt. Men kan niet spreken over liefde tot de naaste, indien deze liefde niet in de allereerste plaats is geworteld in de liefde tot God. En de liefde tot God kan niet bestaan, terzij wij geloven, dat God eerst tot ons gekomen is in Zijn Zoon.

D. F.

Een mooie foto van het Parlementsgebouw in Ottawa in wintertijd.

Een Troonrede in Twee Hoofdstukken

De Minister-President zorgde voor een verrassing

Degenen, die de nieuwsberichten over de binnenlandse politiek van de laatste weken heeft gevolgd, zijn getuige geweest van een heel interessant schaakspel. Zoals te doen gebruikelijk werd het parlementaire jaar geopend met een troonrede, opgemaakt door de Minister-President en uitgesproken door de Goeverneur-Generaal.

Op zichzelf is dit niets bijzonders. In zo'n troonrede maakt de regering bekend hoe zij haar program heeft samengesteld. Zonder in details te treden wordt toch wel aangegeven wat het volk in het komende jaar van zijn regering verwachten mag. En natuurlijk is de troonrede het bij uitstek geschikte document voor de oppositie, om de regering te critiseren.

Zo gebeurde het ook dit keer. De troonrede was uitgesproken en de oppositie onder leiding van Mr. Pearson maakte zich gereed voor de aanval. Dergelijke critiek is nieuws voor de krantenman. Bij voorbaat weet deze al, dat hij "frontpage news" heeft in wat de oppositie de regering te verwijten heeft.

Maar wat gebeurde? Toen de oppositie goed en wel los kwam, had de Minister-President voor een paar verrassingen gezorgd, die wel zo de aandacht trokken, dat diezelfde krantenman de critiek van de oppositie ergens anders in zijn blad zette, en dat de mededelingen van de regering op de voorpagina kwamen. En dat was kennelijk precies de bedoeling. Het volle licht valt thans op wat de regering in het belang van het volk (de kiezers) doet en de critiek komt een beetje op de achtergrond. Hierbij moet men niet vergeten, dat dit jaar een verkiezingsjaar is en dat het de regering dus zeer welkom is als haar goede daden de volle aandacht ontvangen.

In de door de Goeverneur-Generaal voorgelezen troonrede werd melding gemaakt van verhoogd staatspensioen, grotere steun aan universiteiten, meer steun aan prairie farmers en wijziging van het parlement, de Senaat of Eerste Kamer inbegrepen.

De volgende dag krijgt de oppositie het woord. Mr. Pearson was gereed voor de aanval. Hij beschuldigde het huidige kabinet van "shocking mismanagement" in de internationale handelspolitiek. Hij berekende de kosten, die de Canadese belastingbetaler moet opbrengen en kwam tot de slotsom dat deze kosten waren opgelopen tot drie billioen dollars "to follow John", gedurende de 4½ jaar, dat de Conservatieven aan het bewind zijn. Hierin vond Mr. Pearson voldoende reden om een motie van wantrouwen in de regering te stellen. Hij meende, dat de regering voortdurend in gebreke is gebleven om het hoofd te bieden aan de werkelijke problemen die dit land heeft. Hij daagde de Minister-President uit om verkiezingen uit te schrijven, doch niet nadat de regering een begroting had ingediend, kennelijk hopende dat ook deze begroting met een formidabel tekort zou sluiten.

Zijn opmerkingen gaven de kabinet-ministers meer dan eens aanleiding voor interrupties. De Conservatieve kamerleden hadden eveneens kennelijk moeite om hun opmerkingen tot het einde van Mr. Pearson's speech te bewaren.

De Minister-President echter zag kans veel wind uit Mr. Pearson's zeilen te nemen. Dat heeft hij verleden jaar eveneens gedaan, toen de oppositie het vuur opende op de troonrede. Toen kwam Mr. Diefenbaker zelfs met nieuwe voorstellen, die niet eens in de troonrede waren genoemd. Iets dergelijks gebeurde thans opnieuw. Mr. Diefenbaker volgde Mr. Pearson op de voet in zijn critiek. Een van de eerste tegenoffensieven was, dat Mr. Diefenbaker voorstelde de aanbevelingen van het O'Leary rapport over te nemen en uit te voeren. De O'Leary Commission heeft bepaalde voorstellen gedaan, teneinde het verschuiven van advertentie inkomsten van Canadese tijdschriften naar U.S.A.-tijdschriften tegen te gaan. Zoals bekend, zijn in Canada vele Amerikaanse tijdschriften in omloop, waarin ook door Canadese zaken druk wordt geadverteerd. Het is vrij eenvoudig voor deze Amerikaanse tijdschriften om een deel van hun oplage voor een lage abonnementsprijs in Canada te verkopen. Door deze "dumping" kwijnen de Canadese tijdschriften en lezen vele Canadezen practisch alleen Amerikaanse lectuur. Daaraan wil de regering nu een halt toeroepen door de Canadese tijdschriften te beschermen. Dit is inderdaad een belangrijke maatregel.

Toen kwam de tweede tegenzet. De regering zal de federale steun aan universiteiten met een derde verhogen. Momenteel bedraagt deze $ 1.50 per capita in iedere provincie. Dit zal nu $ 2.00 worden. Hier raakte de Minister President een zeer gevoelige snaar. Immers op zijn universiteiten is De Cana-

(Vervolg op pag. 2)

Troonrede

(Vervolg van pag. 1)

dees trots, zeer trots. En hij wil niet, dat zijn universiteiten voor die in het buitenland onderdoen, Dat de regering daarbij helpen wil, door de steun te verhogen, is een machtige politieke stunt.

Bovendien kondigde de Minister-President nog een wijziging aan in de Senaat. Mr. Diefenbaker zei niet precies wat er met de Senaat ging gebeuren, maar hij overwoog drie verschillende hervormingen. Met moet dit zien tegen de achtergrond van de geruchtmakende zaak Coyne, de oud-goeverneur van de Bank of Canada, die geen ontslag wilde krijgen, maar het heeft genomen, omdat de Senaat hem steunde, — tegen de wil van de regering. Een hervorming van de Senaat is noodzakelijk voor een regering in Canada om te kunnen regeren. Daar kunnen de Liberalen moeilijk iets op tegen hebben, want zij hopen de regering te kunnen vormen en dan wensen zij evenmin in moeilijkheden met de Senaat te komen. Momenteel vormen de Liberalen wel de meerderheid in de Senaat, maar wie zal zeggen, of dit zo blijft?

Aan de pers vertelde de regering terloops nog even, dat de regering zich bezig gaat houden met een nieuwe opzet van controle op instellingen en unions. Het werd maar even terloops gezegd, maar het is front-page nieuws!

Of al de nieuwe maatregelen die tesamen het tweede hoofdstuk van de troonrede uitmaken, wel zoveel om het lijf zullen hebben, moet nog worden bezien. Maar dat is vanuit het standpunt van de regering niet het belangrijkste voor het moment. Wat belangrijk was, heeft plaats gevonden. De aangekondigde maatregelen trokken zo de aandacht, dat het als het voornaamste nieuws aan het krantenlezend publiek werd aangeboden, waardoor noodgedwongen de critiek van de oppositie naar achteren werd geschoven.

Natuurlijk is de critiek daarom niet geheel aan de aandacht ontsnapt. Dat zou trouwens niet goed zijn. Mr. Pearson, sprekende voor de Liberals en Mr. Hazen Argue, de "spokesman" voor de New Democratic Party noemden maar even een paar dingen, die naar hun gedachten duidelijk de zwakte van de regering aan het licht brachten: de Coyne-zaak, de houding van de regering inzake het toetreden van Groot-Brittannië tot de Common Market, confusie over nuclear wapens, aanhoudende grote werkloosheid, de moeilijkheden met betrekking tot de waterkracht van de Columbia-rivier in B.C. en de U.S.A., het schandaal in het ziekenhuis in Quebec en de aanval op de Senaat. Volgens Mr. Pearson vragen de mensen in het buitenland, wat er met Canada aan de hand is. Maar, zo betoogde hij, de liberalen hebben nog wel vertrouwen in Canada en er is niets wat niet hersteld kan worden, zodra Canada een andere regering heeft. Inderdaad, een gedurfde uitspraak.

Het begrotings-debat was waarlijk een voorproefje van de verkiezings-campagne. Daar zal ook de aankondiging van verhoging van het staatspensioen met $ 10.00 per maand wel verband mee houden, een belofte, die naar het oordeel van de liberalen, was ingevoegd nadat de regering had vernomen, dat deze verhoging een deel van de liberale verkiezings-campagne uitmaakte.

Men kan zeggen, dat de verkiezings-campagne heeft ingezet. Waar we nu op wachten is de datum van deze verkiezingen. Er is slechts één man, die dit weet, en dat is Minister-President John Diefenbaker.

Nieuwe Immigratie Bepalingen

De regering heeft bekend gemaakt, dat met ingang van 1 Februari 1962 nieuwe immigratiebepalingen van kracht zullen zijn.

Zodra iemand kan aantonen dat hij op grond van zijn opleiding, kundigheid of andere kwalificaties in Canada zal kunnen slagen, zal zijn aanvrage voor immigratie in behandeling worden genomen, ongeacht van welk land de aanvrager afkomstig is. Wel zal moeten blijken, dat de aanvrager in staat zal zijn in zijn eigen onderhoud te voorzien totdat hij zich hier een bestaan verworven heeft.

Familieleden kunnen toegelaten worden, ook al hebben zij zelf geen bestaansmiddelen of een werkkring, maar dan zullen zij gesponsord moeten worden door in Canada wonende echtgenoot (-note), zoon of dochter, ouders, schoonouders of verloofde, welke sponsors Canadees burger zullen moeten zijn òf hier wettelijk gevestigd moeten zijn.

In andere gevallen is toelating niet uitgesloten, doch dan wordt de aanvrage op haar eigen mérites door de regering bezien, waarbij de voorkeur zal worden gegeven tot mensen uit die landen, die áls "traditionele immigratielanden" worden beschouwd. Welke landen dit zijn zal de regering zelf uitmaken.

Verder zal een board of comité worden opgericht, tot welke kan worden geappelleerd wanneer de Minister van Immigratie een deportatiebevel heeft uitgevaardigd.

Minister Ellen Fairclough deelde in de toelichting mede, dat de landen die in het bijzonder van de nieuwe regelingen zullen profiteren, zullen zijn de staten in Azië, Afrika, het Midden-Oosten, Centraal en Zuid-Amerika, waaronder begrepen West-Indië.

Minister Fairclough deelde de pers mede, dat zij zelf niet veel verschil in resultaat verwacht door deze nieuwe bepalingen. De nadruk is thans officieel meer gelegd op de maatstaf voor toelating van nieuwe immigranten. Deze maatstaf is gebaseerd op "planning", capaciteiten van immigranten zowel als van de Canadese samenleving om nieuwkomers sociaal en economisch te absorberen.

Wat voornamelijk in de nieuwe bepalingen opvalt, is dat er geen discriminatie meer zal zijn ten aanzien van ras of land van herkomst. Mrs. Fairclough gaf onomwonden toe dat deze discriminatie er wel in de oude bepalingen was. Evenmin zal er meer een leeftijdsgrens zijn voor ouders (grootouders), die door hun kinderen (kleinkinderen) worden gesponsord.

Inmiddels werden ook de immigratiecijfers over 1961 bekend gemaakt. Slechts 71.689 personen kwamen in 1961 naar Canada, het laagste aantal in al de jaren sinds 1947. Regeringsambtenaren schatten dat 58.800 personen Canada in 1961 verlieten, zodat het overschot van binnengekomen over het aantal vertrokken personen slechts 12.889 was.

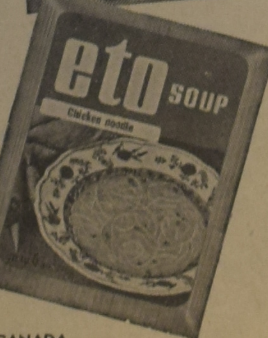
Berekend werd dat in de laatste 15 jaren meer dan 2.000.000 immigranten Canada binnenkwamen en ongeveer 900.000 personen Canada gedurende deze periode verlieten.

De verwachting is dat de bevolkingsaanwas door immigratie in 1962 weer iets groter zal zijn als gevolg van de iets ruimere economische activiteit in Canada en tevens als een resultaat van de nieuwe toelatingsregeling. Niemand durft zich echter aan een concrete voorspelling te wagen.

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.

Published by Guardian Publishing Co. Ltd., Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

Executive Committee: Rev. Jac. Geuzebroek (President), Rev. A. H. Venema (Secretary), Rev. J. Van Harmelen, and D. Farenhorst. In charge of editorial matters: D. Farenhorst.

Associate Editors: Rev. A. De Jager, Rev. F. Guillaume, Rev. K. Hart, Dave Valstar, Rev. H. Van Andel, Rev. T. C. Van Kooten.

Department Editors: Rev. J. Ehlers, Rev. D. N. Habermehl, Mrs. T. Van Ameyde, Rita Van Westenbrugge, Mrs. A. Wagenaar.

EEN LES

In vier opeenvolgende nummers van ons blad hebben wij de beslissing afgedrukt van de Ontario Labour Relations Board, waardoor de Christian Labour Association of Canada opnieuw certificatie als "bargaining agent" is geweigerd. Ditmaal was het Local 52, Trenton Construction Workers, die werd afgewezen.

In een uitvoerig rondschrijven heeft het CLAC bestuur thans commentaar gegeven op dit besluit van de Labour Relations Board. Zijn wij juist ingelicht, dan is tegen een besluit van de Labour Relations Board geen appèl mogelijk. In andere woorden betekent dit dus dat wat deze Board zegt, het laatste woord is en is er geen hogere instantie, die wijziging in dit standpunt of deze beslissing brengen kan. Indien dit zo is ontmoeten wij een vreemde situatie, die meer een politiek karakter draagt dan dat het een legale kwestie is.

De Labour Relations Board is — zoals U in C.C. hebt kunnen lezen — zeer breedsprakig in zijn gronden voor weigering. Onder andere tracht hij een definitie te geven van "vakorganisatie", waarbij deze Board de Labour Relations Act dan zo uitlegt, dat een vakorganisatie zich bezig houdt met "the regulation of relations between employees and employers". Nu ja, zegt de Board, er zijn wel vakorganisaties die er nog iets anders bij doen naast de "collective bargaining", maar hun bestaansgrond ontlenen zij toch aan het bovengenoemde doel. Als wij dit nu in eigen woorden mogen weergeven, dan is een vakorganisatie toegankelijk voor iedereen, voor iedere employee, ongeacht wie hij is of hoe hij denkt.

Dit klinkt erg geloofwaardig, doch men moet even scherp doordenken. Wij nemen een voorbeeld uit de recente historie van Canada. De New Democratic Party, die thans op het politieke toneel verschenen is, heeft haar ontstaan en heeft haar bestaan te danken aan de vakbeweging. Dit is zeer duidelijk een combinatie van vakbeweging en politiek, politiek dan in socialistische zin. Wij hebben nog niet gehoord van enig bezwaar van de zijde van de Ontario Labour Relations Board of van welke andere officiële instantie ook. Toch kan men moeilijk volhouden, dat dit politiek bedrijf behoort onder de dingen, die een vakvereniging "er ook wel bij kan doen". Dit is een combinatie van macht, waartegen vele personen bezwaren hebben. Ook al heeft iemand — politiek gesproken — geen beginsel, dan kan hij toch wel ernstige bezwaren hebben tegen het socialisme en daarom eveneens bezwaar hebben tegen een huwelijk van zijn union met een socialistische partij. Men kan zeggen, dat de Labour Relations Board niet competent is daarover een oordeel uit te spreken, maar dan zou deze ontwikkeling van de laatste tijd deze Board toch in ieder geval wat voorzichtiger hebben moeten maken met de hantering van het woord "discriminatie". Ja maar, zou de Labour Relations Board kunnen zeggen, dit is geen discriminatie, want de union verhindert de man niet om lid te blijven. Inderdaad zal de union dat niet doen, maar de betreffende man wordt geen keus gelaten. Hij moet wel.

Ons inziens ligt hier de kern van het gehele betoog. Het gaat ten diepste niet om discriminatie. Dat is een modewoord, waar ellenlange vertogen over gehouden kunnen worden. Zo lang, dat het wezenlijke van de zaak erdoor verbleekt. Dat is precies wat hier gebeurd is.

Discriminatie is onderscheid maken. Het is het plaatsen van de mensen op verschillende vlakken. Het is bijvoorbeeld het achterstellen van een neger bij een blanke, alleen omdat de man een andere huidskleur heeft. Wij kennen dat rijtje nu wel zo ongeveer: discriminatie tegen ras, geloof, huidskleur, nationaliteit, afkomst of plaats van geboorte. Nu valt er tegen discriminatie als zodanig geen bezwaar in te brengen, zolang het maar discriminatie blijft. Maar, wij herhalen, het gaat hier uiteindelijk niet om discriminatie. Het gaat hier om tolerantie, die uitloopt op in-tolerantie.

Het is in Canada een uitgesproken zonde geworden, als men zijn overtuiging als een hinderpaal durft opwerpen. Het wordt iemand kwalijk genomen als hij het aandurft die overtuiging tot een gedragslijn te maken. Een overtuiging moet je voor jezelf houden, want zodra je die naar buiten brengt, breng je de gemeenschap in gevaar. Daarvoor behoef je niet eens te gaan op sociaal-economisch, politiek of opvoedkundig terrein. Dat merk je zelfs in de evangelisatie. Zelfs daar kan het iemand voor de voeten worden geworpen, dat hij bij zijn kerk moet blijven en anderen met rust moet laten. Want de gemeenschap moet ongeschonden blijven, dat is een heilig ding in dit land. En het is weinig minder dan a-sociaal, indien men daartegen zondigt.

Hoevaak hebben wij niet hetzelfde argument gehoord in de kwestie van de christelijke scholen? De school is een heilig bezit van de gemeenschap. Het stichten van een eigen christelijke school, — of anders gezegd het niet deelnemen aan de gemeenschappelijke public school is een zichzelf buitensluiten van de gemeenschap.

Het rondschrijven van het CLAC bestuur, wat wij hierboven noemden, is een lezenswaardig document, dat wij graag ter lezing zouden willen aanbevelen. Het is uiteraard een gedetailleerde critiek op de uitspraak van de Ontario Labour Relations Board. Het is helder als glas — voor ons. Wij weten echter nog niet of de gemiddelde Canadees dit eveneens zou begrijpen. En hiermede komen wij op een oud punt.

Dingen die voor ons vanzelfsprekend zijn, zijn voor de Canadees absurd. Als wij menen, dat men iemand moet vrij laten om te handelen overeenkomstig zijn inzicht en overtuiging, dan is dit voor ons de gewoonste zaak van de wereld. Maar voor de Canadees is dit alleen aanvaardbaar, zolang de "community" daardoor geen hinder ondervindt. Voor hem is godsdienst een zeer persoonlijke zaak. "Prepare to meet thy God" maar dan toch alleen "personally". Van een inwerking van de godsdienst op het openbare leven kan geen sprake zijn. Van een duidelijke conceptie van het Koningschap van Christus, van een verbondsrelatie van God met de wereld, van een verhouding van de Kerk tot de wereld, is hier in het algemeen in feite geen sprake. Wij beseffen, dat wij nu generaliseren en dat er wel zijn, die hierover anders denken. Maar in het algemeen zijn dit vreemde theorieën in dit land. Daarom ligt dit land eigenlijk open voor alle mogelijke denkbeelden. Daardoor mist de bevolking een werkelijk verweer tegen anti-christelijke invloed. Zelfs een werkelijk verweer tegen het communisme.

Dit brengt ons opnieuw tot de bezinning van de taak, die wij hier voor ons zien liggen. Wij zijn niet beter dan anderen. Wij staan niet op een hoger vlak, omdat wij de dingen anders zien. Wij zijn wel bevoorrecht, dat wij een ander inzicht hebben gekregen, — meegekregen van huis uit of van Nederland uit. De uitspraak van de Ontario Labour Relations Board, hoe ontmoedigend deze ook voor de CLAC is — is een uitdaging op zichzelf. Een dergelijke officiële beslissing plaatst ons opnieuw voor de "challenge" om toch in alle nederigheid en in een sterk geloof de boodschap van het Woord van God door te geven. Iemand heeft eens gezegd, dat wij veel te veel tegen onszelf spreken. Wij trachten veel meer elkaar te overtuigen dan anderen. De overwegingen van de Labour Relations Board leren ons, dat wij nog weinig invloed hebben verworven. Dit moge ons niet ontmoedigen, maar ons eerder stimuleren om (in eensgezindheid!) duidelijk te maken, w a a r o m wij associëren op grond van onze overtuiging en waarom wij in zulk een associatie dit land ten zegen willen zijn.

D. F.

British-Israel

by Dr. S. KISTEMAKER

①

The British-Israel World Federation is anxious to point out that it does not want to be classified either as church, sect, creed, ism, or cult. The Federation, consisting of Christians belonging to a variety of Christian denominations, is undenominational as well as interdenominational. Christian are urged to attend the church of their own choosing: the Federation has no desire to interfere in anyone's religious affiliation. And this is borne out by the activity displayed — meetings are usually scheduled at times which do not coincide with those set for worship services.

* *

The Bible is regarded basic to the views expressed by the Federation. From the world headquarters of the movement comes this declaration: "If in any matter there be found to be a difference between the story of British-Israel Truth and the Bible Story, the leaders and rank and file of the Movement will be glad to have the difference pointed out, and the Teaching of British-Israel Truth will be instantly brought into line with what the Bible actually teaches."

Scripture is accepted as historically and prophetically trustworthy, and it is read and interpreted literally. This does not mean that the Bible must be understood in a literal sense word for word: it implies that the Old and New Testaments should be read as any other book. Departure from the literal interpretation of Scripture results in a wandering away from its teachings. The literal story of the Bible has to be digested and understood thoroughly before any attempt is undertaken to master its spiritual applications.

The reading of the Old and the New Testaments in this manner causes the British-Israelite to make a distinction between the terms Israelites and Jews. Some Jews are Israelites by race, but all Israelites are not Jews. Certain Jews may trace their lineage to the tribe of Judah, and racially call themselves Israelites. Yet they are not the true Israelites. Only they who have accepted Jesus Christ are entitled to be called Israelites.

The British-Israelites teach that the Anglo-Celto-Saxon peoples may trace a lineal descent from the twelve tribes of Israel. The majority of the population of the U.S., the U.K. and all the Commonwealth countries, Iceland, Norway, Sweden, Denmark, Holland, and Belgium is the modern counterpart of ancient Israel. The movement is not merely a national affair belonging to the British Isles, but it is world-wide aiming at the promotion of a spirit of unity in the "Anglo-Celto-Saxon-Israel World."

These modern descendants of old Israel may trace their lineage back to the time of the Babylonian captivity. The Israelites prior to their exile were known to the Assyrians as the sons of Omri. In the Assyrian tongue this term was pronounced **Bit-Khumri**, which in time became **Kimmeroi** in the Greek and **Cimmerians** in the English language.

During the time of the exile these Cimmerian Israelites were removed to Media and northern Mesopotamia between 732 and 700 B.C. In order to make the historical account more plausible, the Apocryphal Books are quoted: II Esdras 13 : 40-45, "Those are the ten tribes, which were carried away prisoners out of their own land in the time of Osea the king, whom Salmanassar the king of Assyria led away captive, and he carried them over the waters, and so came they into another land. But they took this counsil among themselves, that they would leave the multitude of the heathen, and go forth into a further country, where never mankind dwelt. That they there keep their statutes, which they never kept in their own land. And they entered into Euphrates by the narrow passage of the river. For the Most High then shewed signs for them, and held still the flood, till they were passed over. For through that country there was a great way to go, namely, of a year and a half: and the same region is called Arsareth." — These ten tribes moved across the Euphrate river and the Bosphorus to the region called Arsareth. This region is located east of the river Sereth (the Siret river in northern Romania) in the Ukraine.

However, while some exiled Israelites were called Cimmerians, other Israelites in Babylon were known by the name **Scythians**. This name has been derived from the Assyrian term **Iskuza**. People known to the Greeks as Scythians, were known to the Persians by the name **Sacae (Sakka)** derived from the Assyrian **Iskuza**. The name in all probability finds its origin in the Hebrew name **Isaac**.

After the fall of the Assyrian capital, Nineveh, in 612 B.C., these Scythian Israelites under pressure from the Medes passed through the Caucasus to the steppes of southern Russia. Soon they crossed the river Don and collided with the Cimmerian Israelites. The Cimmerians were driven into a north westerly direction and occupied the regions of the Baltic. In the course of time the Scythian Israelites continued to drive the Cimmerians westward, while they occupied a region along the south Baltic coast. The Cimmerian Israelites crossed the North Sea and found rest and peace on the isles of the sea. Here they became known as the ancient Britons who inhabited the islands before the Romans conquered **Britain**.

* *

Many of the names found in Europe reflect the sojourn of the Cimmerians and the Scythians. The Welsh in their own tongue call themselves **Cymry**, which is pronounced **Kumri**. They also maintain that the Cymry migrated from the western shore of the Black Sea to the British Isles.

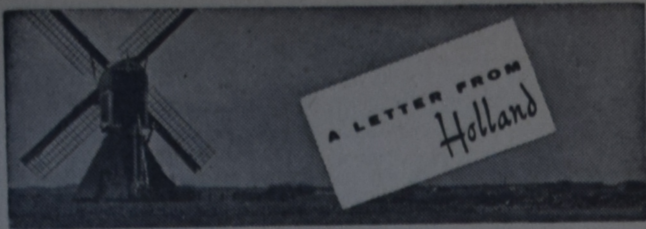
Genesis 21 : 12 reads: "In Isaac shall thy seed be called." The name Isaac was kept alive among the Israelites of the ten tribes (see Amos 7 : 9, 16). When the Israelites (sons of Isaac) travelled across Europe they were known as Scythians, Sacsae, Sakka, Sachsen, sons of Sack, Saxons. When they set foot on British soil they were and are called Saxons still.

Hebrew names are to be traced in various parts of western Europe, e.g., Jutes are descendants of the house of Judah, Danes trace their origin to the tribe of Dan, the Scots are the offspring of the children of Succoth. The name **British** is a combination of two Hebrew words **B'rith** and **ish**, meaning **covenant** and **man**. By means of the covenant made with Abraham the twelve tribes were God's covenant people. When the Israelites settled in Britain, they expressed this covenant in their names. A British is a covenant man residing in Britain, which means: a covenant of ships. In ships the Israelites had crossed the North Sea — they had come in a covenant of ships.

* *

The British-Israel Federation in a leaflet entitled "Where are the Earmarks?" invites the Bible student "to find the nation which answers to the following Scriptural description . . .

1. They must be a 'Nation and a Company of Nations' (Genesis 35:11).
2. They must exist as a 'nation' for ever (Jer. 31:35-37; 33:20-26).
3. They must have a nation springing from them but entirely independent of them (Gen. 48:19 and Isaiah 49:20).
4. They must have immense colonies (Isaiah 49:8: 54:3).
5. Their colonies must form a belt around the earth. (Deut. 32:7-9). Note: — 'Lot' means a circle, belt or girdle. (Hebrew 'Cord)
6. They must be an island nation. (Jer. 31:10; Isa. 11:11; 24:14-16; 41:1; 42:12; 49:1, 3, 12)
7. Their islands must be North and West from Palestine. (Jer. 3:12; 23:8; Isa. 49:12)
8. They must have found their island home to small for them more than once. (Isaiah 49:19, 20)
9. They must be living under a Monarchy, and
10. Have a descendant of David reigning over them for ever. (I Chron. 22:10; 2 Chron. 13:5; Jer. 33:17, 19-26; 2 Samnuel 7:13-16)
11. They must be too numerous to count, as the sand of the sea. (Hosea 1:10, Genesis 22:17; 32:12)
12. They must push the aborigines into corners. (Deut. 33:17)
13. They must be the 'Chief of the Nations'. (Isa. 31:7; Amos 6:1)
14. They must be an undefeated nation. (Isa. 54:17; Micah 5:8)
15. They must conquer with a small army. (Lev. 26:8, Deut. 20:1)
16. They must be extremely wealthy. (Deut. 8:18)
17. They would lend to outside nations but never borrow from them. (Deut. 15:6)
18. They must have abolished slavery. (Isaiah 58:6)
19. They must have the finest fruit and cattle of the earth. (Deut. 28:4)
20. Their National Heraldry must include the Lion and the Unicorn. (Numbers 24:8, 9)
21. They must be a great missionary people. (Isa. 27:6; 43:21; Matt. 7:20; Mark 16:15)
22. They must be known by another name. (Isaiah 65:15)
23. They must be named after Isaac, not Israel. (Gen. 21:12; Rom. 9:7) i.e. Saxons; Sac's sons.
24. Their name must be called 'Great' (Gen. 12:2) i.e. 'Great' Britain.
25. They must speak another language, not Hebrew. (Isa. 28:11)
26. The Canaanites must trouble Israel. (Numbers 33:55; Joshua 23:13) Many of the South Irish are descended from a mixed marriage of Hebrew and Canaanite stock. (Gen. 38:2, 3)
27. Israel must be a Christian nation. (Hosea 1:10; Isa. 9:2, 8; 45:17-19, 25; 48:20; 49:3)
28. Israel must possess the gate of his enemies. (Gen. 22:17, 18)
29. They must nationally observe the Sabbath. (Ex. 31:13-17)
30. They must be very powerful. (Isaiah 41:11, 12)
31. Israel must grow up to be the Fifth World Empire since Nebuchadnezzar, in ignorance of origin and destiny. (Dan. 2:44; Rom. 11:25)
32. Israel must be a Sea Power. (Psalm 89:25; Num. 24:7)
33. Israel must have Divine blessing. (Gen. 12:2 and Psalm 121:4-8)
34. Israel's benefactors will succeed and her enemies fail. (Gen. 12:3; 27:29)
35. They must eventually come into possession of all the land between the Nile and the Euphrates. (Gen. 15:18)
36. They must rule over other nations. (Gen. 27:29; Deut. 15:6)
37. They must be tolerant of strangers. (Leviticus 19:33)
38. They must be successful in war. (Numbers 24:8)
39. They must not be subject to a foreign power. (Deut. 15:6)
40. Israel to be like a Lion. (Numbers 23:24; 24:9)
41. Israel to hold the most honorable place among the nations. (Deut. 26:19)
42. They must be in possession of an 'appointed haven' inviolate from enemies, outside of Palestine. (2 Sam. 7:10)
43. Israel's preservation will be due to Divine intervention and protection against her foes. (Psalm 124; Isa. 54:15, 17) Dunkirk for example.
44. Israel to spread abroad to the West, East, North, South, (Gen. 28:14) Be sure to notice the order in which they would spread and remember that this was exactly the way in which the Anglo-Saxons went, first West, then East.
45. Israel to lose a colony and then increase in population again and demand more room in which to dwell. (Isaiah 49:20)
46. Israel to be used of God in war to destroy the heathen gentile kingdoms and nations. (Jer. 51:20; Dan. 2:44)
47. They must have a direct descendant of David reigning over the nation. (Jer. 33:17-21)
48. Israel to dwell alone. (Numbers 23:9; Deut. 33:28)
49. Israel will be joined in the 'Latter Days' by Judah and return respresentatively to Palestine. (Jer. 3:14-18; Ezek. 37)
50. Israel to be circumcized in the heart not in the flesh. (Galatians, chapter 5)."

door Mej. Tjits Veenstra

Een week na de tragische treinramp bij Woerden, weer op een maandag, gaf de radio opnieuw de hele middag nieuwsberichten door. De marine bij Nieuw Guinea was slaags geraakt met Indonesische schepen.

Drie Indonesische torpedoboten zetten in volle vaart koers naar de zuidkust van Nieuw Guinea, waar in 1954 en 1960 ook al infiltraties hadden plaats gehad. Ze werden gezien op het radarscherm van een Neptune-vliegtuig van onze marine en waren toen nog 60 mijl uit de kust. Het vliegtuig waarschuwde een van onze oorlogsschepen. Tegen kwart over acht 's avonds, het was toen dus donker, bereikten de Indonesiërs de zogenaamde douanelijn, 12 mijl uit de kust. Ons oorlogsschip was toen in de buurt. Eén van de Indonesische schepen beschoot het vliegtuig, dat hen al die tijd was blijven volgen. Ons fregat beantwoordde het vuur en gaf enkele salvo's. Een van de Indonesische schepen vloog in brand en zonk, de andere twee sloegen op de vlucht. Onze marine heeft hen achtervolgd tot de territoriale wateren van Indonesië en is toen teruggekeerd om de Indonesische schipbreukelingen op te pikken. Er dreven vijftig mannen rond in rubberboten, 12 officieren en onderofficieren, de overigen gewone soldaten. De normale bemanning van deze torpedoboten bestaat uit 30 koppen. Uit verhoren is gebleken, dat het de Indonesische bedoeling was geweest om een inval op Nieuw Guinea te doen. De mannen waren daartoe volledig uitgerust. Enfin, dat is verijdeld. Nederland is niet van plan om het incident voor de V.N. te brengen, wij hebben alleen de secretaris-generaal ingelicht. Soekarno heeft bij de secretaris-generaal beweerd, dat wij in volle zee hebben aangevallen. Het gebeurde heeft in Indonesië nogal beroering verwekt, president Soekarno heeft 12 politieke tegenstanders gearresteerd. Op zondag 7 januari is er een bomaanslag op hem gepleegd te Makassar op Celebes, waar hij een bezoek bracht. De bom ontplofte vlak na het passeren van zijn auto, enkele honderden meters van hem vandaan, er waren 3 doden en 25 gewonden, maar hijzelf bleef ongedeerd. Natuurlijk zegt hij, dat Nederland er achter zit, er moeten ruim 20 arrestaties zijn verricht, onder de arrestanten zouden 3 Nederlanders zijn, maar Den Haag weet nog van niets. Een Papoea-jongen, Kirihio, die in ons land op kosten van de regering studeerde, is stilletjes naar Indonesië gereisd, hij maakte de reis van Soekarno door Celebes mee en heeft zich aan Indonesische zijde geschaard. Nu schelden zijn landgenoten hem voor landverrader.

Na meer dan 200 uur vergaderen is de Ministerraad van de Europese Gemeenschap het eindelijk eens geworden. Vier mensen hebben het niet vol gehouden en zijn in een toestand van overspanning of met een hartaanval in het ziekenhuis beland, hun toestand is niet ernstig. Het voornaamste struikelblok was de landbouwpolitiek en dat men daar uit is gekomen, is vooral te danken aan onze dr. Sikko Mansholt. De tweede etappe van de overgangsperiode van het verdrag van Rome gaat nu in met terugwerkende kracht vanaf 31 december. Daarna volgt dan nog de laatste en derde etappe en dan is de Euromarkt een feit. Engeland kan dus nu verder gaan met onderhandelen over zijn toetreding. De verkregen resultaten zijn voor ons land niet onbevredigend. Welke die resultaten precies zijn, valt nog niet te zeggen, daarvoor is de materie te ingewikkeld, het duurt enige weken voor ze volledig is uitgewerkt.

Het blad "De Protestant" heeft een enquête onder haar lezers gehouden. Een percentage van hen was voor een gesprek tussen protestanten en rooms-katholieken. De vragen waren gesteld aan niet-predikanten. Veel voorstanders voegden wel enkele critische opmerkingen of voorwaarden toe aan hun instemming. Een veel groter percentage was tegen iedere vorm van samenwerking, men wenste eerst klaarheid, voordat met samenwerking werd begonnen. Het was maar een kleine enquête en "De Protestant" wordt gelezen door een zeer bepaalde categorie mensen, maar toch is er een duidelijke belangstelling voor deze zaak in ons land.

De eerste protestantse school in het gebied ten westen van de Maas tussen Venlo en Gennep in Noord-Limburg heeft een Rooms-Katholieke onderwijzer, een gepensioneerd schoolhoofd. Hij valt in voor een onderwijzer die in militaire dienst is.

De Gereformeerde Kerken hebben in 1961 bijna een miljoen gulden bijeengebracht voor noodgebieden: ruim 450 duizend voor Chili, 40 duizend voor Kongo, 33 duizend voor Indonesië, 192 duizend voor Pakistan, enz. Op zondag 7 januari is in de Geref. kerken in heel Nederland gebeden voor het behoud van de vrede in Nieuw Guinea. De Gereformeerde Synode heeft een verkort doopsformulier goedgekeurd, het zal naast het oude worden gebruikt. De Gereformeerde Kerken hebben in 1961 22 miljoen gulden voor kerkbouw uitgegeven of geleend, de Nederlandse Hervormde Kerken in de laatste twee jaren 8½ miljoen gulden. Ruim 75% van de Ned. Hervormde kerken die in 1959 moesten worden gebouwd, zijn gesubsidieerd. Er zouden nu nog 45 nieuwe Hervormde kerken moeten worden gebouwd, maar dit aantal is in twee jaar al weer opgelopen tot 125. Men rekent dit jaar op een bouwvolume voor 50 à 60 nieuwe kerken. Op het Gereformeerde bouwplan staan dit jaar 61 projecten: 42 nieuwe kerken en 19 uitbreidingen.

In Rotterdam gaat men tijdens de gebedsweek voor eenheid een vijfkerkentocht houden en wel op Donderdagavond 25 januari. Bezocht zullen worden een Hervormde, een Oud-Katholieke, een Remonstrantse, een Gereformeerde en een Rooms-Katholieke kerk, telkens met tussenpozen van een half uur. In elke kerk zal een dienst van een kwartier worden gehouden, waarin om de eenheid der kerken zal worden gebeden, men hoopt dat alle christenen uit Rotterdam en omgeving aan de tocht deel zullen nemen.

In het academisch ziekenhuis te Utrecht is de bekende oogspecialist prof. dr. H. J. M. Weve overleden. Hij werd 77 jaar.

In Amsterdam is een fabriek geopend voor bakstenen huizen. De fabriek maakt elementen ter hoogte van een halve etage.

Het aardappelverbruik in ons land daalt voortdurend, een Nederlander eet gemiddeld nog geen 2 kilo aardappels per week.

In veel gezinnen worden eens per week geen aardappelen meer gegeten, maar rijst, macaroni, e.d., bovendien is het aantal grote eters in ons land verminderd doordat er minder zwaar lichamelijke arbeid wordt verricht, de mensen meer geld kunnen besteden aan groente en fruit en het aantal bejaarden (kleine eters) is toegenomen.

De situatie rond Nieuw Guinea. Met een driehoekje is aangegeven waar de invasiepoging werd verijdeld.

"Education for Sale"

In ons nummer van 19 Januari j.l. verscheen een artikel van de hand van Mr. J. W. F. Uitvlugt onder bovenstaande titel. Daarin schrijft de auteur zijn gedachten neer over gelijkberechtiging van openbare en bijzondere scholen met betrekking tot de verdeling van schoolgelden.

Dit artikel heeft veel reacties verwekt en het blijkt, dat velen het standpunt van Mr. Uitvlugt niet delen.

De briefschrijvers dringen er op aan dat hun bijdragen worden gepubliceerd, of dat de redactie van C.C. hier verder op ingaat. Hier is een zeer korte bloemlezing uit de "mailbag":

"I am wondering also if anyone else will react to Mr. U's article".

"Mag ik de redactie verzoeken om in het eerstvolgende C.C. deze zaak nader toe te lichten?"

"It seems to me that Mr. U is an appointed official spokesman for our Christian Schools. I would like to know if this is true and if so who makes these appointments".

"Since Mr. Uitvlugt is a regular contributor to your paper, it must be conceded that your publication committee agrees with his ideas. Could you please make clear what your position is?"

Om met de laatste brief te beginnen: de redactie behoeft niet altijd noodzakelijkerwijs met de gehele inhoud van een artikel in te stemmen. Wel moeten schrijvers in Calvinist-Contact zich natuurlijk houden aan de redactionele gedragslijn, maar daarom wordt binnen zekere grenzen wel vrijheid van gedachten gelaten. Het zou anders waarschijnlijk wel wat saai worden.

Bovendien willen wij inderdaad ook wel graag iets zeggen over dit onderwerp. Wij willen echter niet voor onze beurt spreken. Laten wij de regels van het spel goed volgen. Het zou niet beleefd en ook niet helemaal redelijk zijn, indien wij nu verder gingen discussiëren. Wij hebben daarom alle brieven aan Mr. Uitvlugt gezonden, teneinde hem eerst in de gelegenheid te stellen op de reacties in te gaan. Wij komen dus nog op het onderwerp terug, en — voor zover ons betreft — spoedig.

D.F.

Mensen op onze weg

door Ineke Parlevliet

Over Rosalee Rocker zou een boekdeel te schrijven zijn. Het is de meest explosieve persoonlijkheid die ik ken en elke keer beleef je weer wat anders met haar. Ik vermoed dat er maar weinig mensen in Sheldon zijn die Rosalee niet kennen, want een paar jaar geleden was Rosalee het onderwerp van de dag. Dat was toen ze volkomen overstuur en op blote voeten het politiebureau kwam binnen rennen met de schokkende mededeling dat haar man zelfmoord had gepleegd. Ze had Alex met een schot door zijn hart in een poel van bloed in het basement gevonden. Zijn geweer lag er bij. Alex was inderdaad dood, maar de politie hechtte na een nauwkeurig onderzoek weinig waarde aan de zelfmoord theorie en schreef de plotselinge dood van Alex Rocker toe aan een ongeluk. Rocker was een stevige drinker en naar alle waarschijnlijkheid had hij in een dronken bui aan de haan van zijn geweer getrokken toen hij het wapen aan het schoonmaken was.

Maar Rosalee hield star en stijf vol dat het zelfmoord was geweest en nog schijnt ze er behagen in te scheppen om naar haar man te verwijzen met de woorden: "the one who committed suicide." Dit in tegenstelling tot haar eerste echtgenoot, waarvan ze zich liet scheiden en die nu — hertrouwd en wel — eveneens zijn residentie in Sheldon heeft.

Rosalee heeft nu genoeg van het huwelijksleven en woont met haar twee teen-age dochters en de 12-jarige Brian in een oud en vervallen huis, ver weg in de country. Er is geen waterleiding en de well is twee jaar geleden ingestort, zodat Rosalee het water persoonlijk aan moet slepen uit een naburig huis, een kwartier lopen weg. Er is weinig fantasie voor nodig om zich een voorstelling te maken van de hygiene in Huize Rocker. De kinderen zien er nog enigszins schoon uit, maar Rosalee zelf! Daarbij loopt ze zomer en winter op blote voeten. Ze beweert dat ze geen schoenen aan kan, omdat haar tenen zijwaarts groeien. Ik heb eens een kijkje genomen, maar zag alleen een voetvormige klont vuil. Op straat draagt Rosalee pantoffels, ook al ligt er een laag sneeuw van jewelste. Maar dit zijn per slot nog eigenaardigheden die Rosalee met zoveel anderen deelt. Waar Rosalee echter het patent recht op heeft is haar explosief gemoed. Op één verkeerd gekozen woord reageert Rosalee als een brok rots waaronder een grote hoeveelheid dynamiet ontploft: Ze spat en spettert en spuwt vuur onder het oorverdovend geraas van een lawine van scheldwoorden, zodat het geraden is een veiliger onderkomen te zoeken. Het dorp heeft hier haar eigen benaming voor: "Rosalee Rocker is neurotic," weet het kleinste kind je te vertellen. Of dit de juiste psychologische term is, trek ik in twijfel, maar dat er ergens een steekje los is bij Rosalee is wel zeker. Ondanks haar 45 jaar lijkt ze vaak precies op een kind, dat zijn toevlucht neemt tot een woedeaanval wanneer het zijn zin niet krijgt. Als ze het dan nóg niet kan winnen, dreigt ze om zelfmoord te plegen. Een keer heeft ze de gaskraan wagenwijd open gezet, maar daar het keukenraam eveneens flink open stond, heeft Rosalee er geen blijvend letsel van ondervonden. Ook trof ik haar eens aan in bed terwijl ze een doosje mierenvergif aan het opeten was. Ze vertelde me tenminste dat ze het al driekwart leeg had gegeten. Maar òf mierenvergif heeft geen invloed op menselijke organen òf Rosalee is net begonnen te eten toen ze mij op de deur hoorde kloppen; in ieder geval bleek er bij het uitpompen van haar maag geen greintje vergif te vinden zijn. Volgens mij zijn deze z.g. zelfmoordpogingen van haar zuiver en alleen een middel om de aandacht te trekken. Wat hiervan de oorzaak is heb ik nog niet kunnen ontdekken.

Al met al is Rosalee zeker geen kwaad mens. Integendeel. Diep in haar hart wenst ze niemand enig onheil toe en na elke woede-uitbarsting geneert ze zich een beetje. Waartoe ze dan ook reden heeft.

Sedert de dood van haar man krijgt Rosalee "Mother's Allowances", een maandelijkse uitkering van de provinciale regering. Ofschoon ze best kan rekenen en keurig haar uitgaven op oude enveloppen bijhoudt, is het maken van schulden haar tweede natuur geworden. Alleen haar huurschuld bedraagt al $ 500.— en de enige reden dat haar huurbaas haar het huis niet uitzet is volgens mij dat hij het huis toch aan geen ander kan verhuren. Ik moet Rosalee na geven dat ze absoluut eerlijk is. Ze schept er zelfs een eer in om haar talrijke schulden af te betalen. Maar al voordat ze er één afbetaald heeft, heeft ze er al weer twee nieuwe bijgemaakt.

Op verzoek van het Mother's Allowances Department, is onze Children's Aid Society sedert kort begonnen om Rosalee's inkomen te beheren. Natuurlijk wilde Rosalee daar niets van weten en om haar halverwege tegemoet te komen, hebben we het zo ingedeeld dat wij de maandelijkse uitgaven van gas, licht, verwarming en huur voor onze rekening nemen en haar de rest van haar inkomen in eigen handen geven, zodat ze daarvan haar levensmiddelen kan kopen en wat achterstallige schuld betalen.

Door het een of ander misverstand bleek echter dat Rosalee nog $ 16.80 moest betalen aan haar ziekenhuisverzekering. Het leek me het beste om dit bedrag uit Rosalee's cheque via onze agency over te maken en dit in gedeeltes te verhalen op Rosalee's geld wat ze zelf in handen kreeg. Het zou onverantwoord zijn om die ziekenhuisverzekering er aan te geven.

En met dit allesbehalve opwekkende nieuws trok ik Rosaleewaarts. Ze ontving me in een stralend humeur, wat niet vaak voorkomt. We praatten wat over koetjes en kalfjes en toen voorzichtig en heel geleidelijk aan vertelde ik haar dat ze nog $ 16.80 voor haar ziekenhuisverzekering moest betalen.

"I am not going to pay that," verklaarde Rosalee beslist. "We don't need it anymore, for I bought a medical book this week. Now I can find everything in the book."

"A medical book, Rosalee? Why in the world did you buy it and where did you get it?" vroeg ik verbaasd en geschokt.

"Yesterday there was a salesman at the door. He sold it to me. I only have to give him $ 2.25 every month. No down payment. And the book is very good. It comes from the States and it has a lot of beautiful pictures. Everything is in it. It is really something special. I've always wanted a book like that, but I could never afford one. I'm very happy with it and the children too. And you will see how much money it will save us! I always had to call the doctor when the children or I were sick. Now we don't need him anymore and not the hospital either. So don't pay that bill."

Er brandden honderd vragen op mijn tong, maar ik kon er maar één tegelijk afvuren. Bovendien moest ik zo tactvol mogelijk te werk gaan.

"That must be a very expensive book, Rosalee. How long do you have to pay for it?"

"Only three years and that's really worth it . . ." antwoordde Rosalee een beetje onzeker. Vliegensvlug maakt ik in gedachten een berekening . . . 12 keer $ 2.25 was ruim $ 25.— en dat maal drie. Dat werd dus minstens $ 75.—! Waar was die sufferd nou weer ingetippeld?? ?

"Do you know that by the time you have paid for the book, you spent more than $ 75.— on it? I bet the book does not cost more than $ 30.— or $ 35.—. The rest you pay on interest and I don't know what. You would be wise to send the book back, Rosalee."

"To send it back???" Rosalee keek me aan alsof ik haar vroeg voortaan de Mother's Allowance cheque te weigeren.

"But the children love to read in it! It is very educational. Before the girls only read true stories and Brian never looked at a book at all. But now they just fight who may have the book. Brian stayed up till 2 o'clock this morning. He could not stop reading. I am very glad that the children suddenly take such an interest in good reading. I am going to keep the book. That's for sure. I pay it out of my own money, so you don't have to worry about it."

Ik werd steeds achterdochtiger. "May I see the book, Rosalee?"

"Of course. I'll get it. It's in the front room."

Een ogenblikje later kwam ze met een rood ingebonden boek aanzetten, dat ongeveer het formaat had van een encyclopedie deel. Nieuwsgierig bladerde ik het geval door en bijna perplexed las ik hier en daar een paar alinea's.

Geen wonder dat Brian tot diep in de nacht met rode oren had zitten te lezen! Het boek ging bijna uitsluitend over sex en op een populair "wetenschappelijke" manier had men het in zijn breedste verband onder de loupe genomen.

"How to stay radiant when you are forty," was de kop van een hoofdstuk. "What the teen-age girl should know about her body." "Pro and contra sexual relationship before marriage" was een ander hoofdstuk en in de gauwigheid las ik dat in Scandinavische landen sexuele gemeenschap voor het huwelijk als normaal werd beschouwd. Op een dergelijke manier konden de beide partners pas echt weten of ze als man en vrouw bij elkaar zouden passen. "But unfortunately we don't have this custom in our country," besloot de schrijver van dit gedeelte. En met soortgelijke onderwerpen was het boek vol, terwijl inderdaad vele platen en tekeningen het geschrevene nog eens verduidelijkten.

"You mean to say Rosalee, that Brian reads this stuff? Do you know that it is almost only sex they write about?"

"O, Brian is not interested in sex. He is still a child. He skips those parts. But he likes to read how to get a strong body and about the kind of sports he should do . . ."

"O, Sancta simplicitas!" dacht ik geërgerd, "wat ben je toch een gans!" En toen trachtte ik met voorzichtig gekozen woorden Rosalee te overtuigen dat dit boek alleen maar een funeste uitwerking op haar kinderen kon hebben. Bovendien was het onverantwoordelijk om nu maar te denken dat ze geen dokter en ziekenhuis ooit meer nodig zou hebben en ten slotte betaalde ze zeker drie keer te veel voor haar "Medical Guidance.

Maar wat te verwachten was, gebeurde. Even had Rosalee me aangehoord en toen stoof ze razend overeind.

"You don't have to tell me what I can buy or not can buy," begon ze. "I am going to keep this book and I don't want to pay that hospital insurance bill. It is my money and you have no right to pay that bill without my permission."

"But Rosalee, please be sensible, you must understand . ."

"I don't care whether I am sensible or not . . ." viel Rosalee me in de rede. "But you can keep my money . . . keep it, use it for your own pleasures, that's what you want anyhow. Here, take the money and have a good time . . . here!"

En op hetzelfde moment smeet ze me haar portemonnaie in het gezicht, zodat het kleingeld rinkelend over de vloer rolde.

"Please, Rosalee, listen a moment and don't be so excited . . ." Maar ik had evengoed tegen de stoel kunnen praten.

"Get out of here! Get out!" schreeuwde Rosalee als een bezetene, "and if you ever dare to come back . . . I rather starve than get any more money from you or from your office. Keep it! I will hang myself, so I will be out of your way!"

Ik maakte nog geen aanstalten om te gaan en probeerde opnieuw om Rosalee enigszins te kalmeren, maar het was onbegonnen werk. Plotseling pakte Rosalee haar theepot op en smeet die met alle geweld tegen de muur. De scherven vlogen gevaarlijk in het rond. Toen liep Rosalee al krijsend en gillend de deur uit, kwakte die met een harde slag dicht en holde als een op hol geslagen paard de weg op. Ik wist niet anders te doen dan ook maar te gaan en reed de tegenovergestelde richting uit. Danig uit mijn humeur om het voorgevallene, reed ik naar Mrs. Ranche, wier inkomen wij ook administreren. Inwendig foeterde ik op die saleslui die juist mensen zoals Rosalee Rocker maar wat rommel in handen stoppen tegen duur geld. "Ik zou wel eens een ingezonden stuk naar de een of andere krant willen schrijven," dacht ik geërgerd. Toen stopte ik voor het huis van Mrs. Ranche. Zoals gewoonlijk brak ik mijn nek weer bijna over een stel jonge katten en een hond.

"Why is Whoopie home from school?" vroeg ik met een blik op het 7-jarige kind dat lusteloos op een stoel zat.

"She has a cold," verklaarde Mrs. Ranche. "She has an awful cough."

"Did you take her to the doctor?"

Mrs. Ranche knikte ijverig. "He gave me a prescription, but I could not have it filled yet. I had to wait for you for money . . ."

"But you have $ 3.00 in an emergency fund, you could have used that. That's why you have those extra dollars, Mrs. Blanche." De vrouw kreeg een kleur en mijn argwaan was gewekt. "Or did you use them for something else?"

"Well, you see . . ." begon Mrs. Ranche aarzelend, "yesterday afternoon there came a salesman. He had a beautiful medical book. I always wanted one and I could get it for only $ 2.25 a month . . . If you see it you will agree that it is a very good buy . . ."

Toen zei ik een heel lelijk woord. In het Nederlands.

"What do you say?" vroeg Mrs. Ranche verbaasd.

"Nothing," antwoordde ik, want voor zoveel onverstand had ik geen woorden meer.

Women's Page

Editor: Mrs. A. Wagenaar
67 Victoria St., Blenheim, Ont.

ATTENTIE SOCIETIES

Deze keer een praatje over het verenigingsleven omdat ons blad nu eenmaal maar om de twee maanden verschijnt en sommige dingen daar niet altijd op kunnen wachten. Zoals u wel gelezen zult hebben in Calvinist-Contact is de nieuwe schetsenbundel nu beschikbaar. We hebben hoge verwachtingen wat betreft de verkoop, want er is erg veel vraag naar geweest. Ze voorzien dus in een grote behoefte. De onderwerpen hebt u ook in dit blad kunnen lezen. De helft is in het Engels en de andere helft van de onderwerpen zijn geschreven in de Nederlandse taal. De prijs is deze keer gesteld op één dollar en er is al geprotesteerd dat dit te duur is. Maar in werkelijkheid is dat toch niet zo. Het vorige schetsenboekje kostte zestig cent en bevatte 61 blz. Dit boekje kost nu wel een dollar maar bevat dan ook 91 blz. Neem dit boekje nu eens op, bestudeer het eens, en zie wat u krijgt voor één dollar. Kunt of durft u een berekening te maken hoeveel uren werk er "in" zitten? Het is prachtig materiaal, dat zult u moeten beamen. En bedenk daarna ook eens wat u b.v. in de store tegenwoordig nog koopt voor één dollar. Nee, de prijs is redelijk genoeg en we hopen van harte dat alle societies in Canada onze schetsenboekjes gaan gebruiken. De eerste en tweede bundel zijn natuurlijk ook nog beschikbaar. De Federation Board stelt u ook weer in de gelegenheid om een Paasliturgie te bestellen. Het zijn dezelfde als verleden jaar, omdat er toen haast niets van verkocht is. De liturgie is in de Ned. taal geschreven en daarom hopen we dat deze beter verkocht zal worden dan de Kerstliturgie, die velen niet wensten omdat ze liever Nederlands spreken. De wens is geuit dat we voortaan in beide talen uitgeven en daar zal op de a.s. boardmeeting over gesproken worden.

Dan nog een verzoek van de secretaresse van de board. Zij heeft alle verenigingen een verzoek gedaan om namen in te sturen van dames die men geschikt acht voor presidente. Maar de helft heeft maar gereageerd. Waar blijven de andere secretaressen? U wilt toch uw plicht doen, hopen we en alsnog zo spoedig mogelijk uw namen insturen aan Mrs. H. Knapper, 1537 S. Cameron, Windsor (Ont.).

Denkt u er tenslotte ook nog aan dat u niet lid hoeft te zijn van een vereniging om copy in te kunnen sturen voor ons hoekje? Dat schijnt men wel eens te denken, maar iedereen is welkom om iets te sturen.

Mrs. G. Wagenaar.

WHAT WOULD HE SAY?

If He should come today,
And find my hands so full
Of future plans, however fair,
On which my Saviour has no share,
What would He say?

If He should come today,
And find my love so cold,
My faith so very weak and dim,
I had not even looked for Him,
What would He say?

If He should come today,
And find I had not told
One soul about my Heavenly Friend,
Whose blessings all my way attend,
What would He say?

If He should come today,
Would I be glad — quite glad?
Remembering He had died for all,
And none, thro' me has heard His call,
What would He say?

Grace E. Troy

THE "MAPMAKER"

A mapmaker in the olden days was a pioneer, who discovered new countries and brought his new findings on the map. And on he went, to new areas, to new horizons.

Active, taking all the hardship you can think of, but the only thing he strives for is progress.

Such a "mapmaker" was Mr. R. A. Jongbloed as Branch Manager for the Holland Life in Hamilton. In other words, he was the man that put "Holland Life" on the map. And exactly like an able seaman throwing the "lead" out to "see" how deep or shallow the new discovered shoreline is, so was Mr. Jongbloed able to go between cliffs, around capes to lead his Branch through the "Street of Success".

From zero to $12,000,000.00 business in force in 7 years made Hamilton the largest Branch in Canada.

Mr. Jongbloed has retired as Branch Manager, which doesn't mean that he will be inactive. Once a "mapmaker", always a "mapmaker". There are many more horizons to discover.

We wish him well on his travels.

Mr. Jongbloed's successor is Marinus Ages, a man who was sailing the Seven Seas himself and who will be able to do more detail-work on "Mr. Jongbloed's Holland Life", Hamilton Map".

Onder de SCHEMERLAMP

Beste Lezeressen,

Zoals de vorige maal beloofd, gaan we nu door met de bespreking van de brieven, die ik ontving over de Heidelbergse Catechismus. Hier is de reactie van Miss R. V.:

"Wat betreft het overgenomen schrijven van Mevrouw Diemer—Lindeboom, hoewel ik niet alles beaam wat deze schrijfster zegt, kan ik het met het merendeel wel eens zijn. Maar 1) wanneer U in Uw schrijven een ouderling in een bespottelijk daglicht stelt, is dit m.i. unfair. En 2) dat U van de eerste Zondag der Heidelbergse Catechismus "Wat is Uw enige troost beide in leven en sterven?" niet meer weet te zeggen dan "de haar, die niet van mijn hoofd vallen kan", daar zou ik me voor schamen om dit neer te schrijven.

"Ik kan U verzekeren, dat heel vele gelovigen, welke deze eerste Zondag op catechisatie hebben geleerd, deze tot hun stervensure niet meer vergeten. En welk een troost geeft het ook in het dagelijks leven om deze Zondag met de mond te kunnen opzeggen en tevens met het ganse hart te belijden."

Beste Miss V., het laatste, dat in mijn brein zou opkomen, is wel om onze ouderlingen in een bespottelijk daglicht te stellen! Maar al te goed weet ik, hoe moeilijk hun werk is in ons land met zijn vele nog tweetalige kerken, hoeveel wijsheid en geduld ze daarbij nodig hebben. U kunt begrijpen, hoe onthutst ik zat te kijken bij het lezen van Uw briefje! Toen ik het betreffende nummer nog eens nalas, bleek het nu niet zo'n vaart te lopen. Maar U hebt in zoverre gelijk: ik heb me wat ongelukkig uitgedrukt daar. Mijn late en welgemeende excuses, het was heus niet boosaardig bedoeld! 't Beste bewijs hiervoor is wel, dat één van deze heren me enkele weken later verzekerde, het met mijn opmerkingen over de catechismus eens te zijn. Hij had er eenvoudig nog niet eerder zo bij stilgestaan.

Met Uw tweede opmerking, Miss V., sloeg U de plank ver mis. U moet me beloven voortaan eerst goed te lezen, wat er in deze kolommen staat, voordat U me zo'n enorm standje geeft! Er stond dit: "Als U me nu onverwacht vraagt om Zondag 1 op te zeggen, dan breng ik het niet verder dan de haar, die niet van mijn hoofd vallen kan." Als U even de catechismus opslaat, dan zult U zien dat dit meer dan tweederde van deze Zondag betekent, maar dat ik wat moeite heb met het laatste er ietwat onbeholpen aangeplakte gedeelte. Nu hoop ik maar, dat ik weer een beetje in Uw achting gestegen ben....

Voor wat U schrijft over onze geliefde Zondag 1 verwijs ik naar de vorige Schemerlamp, waar we die "troostbron" al uitvoerig besproken hebben. Opvallend, dat zoveel mensen onmiddellijk over deze eerste Zondag gaan praten, zodra je een gesprek over de catechismus begint! Toch staan er nog 51 andere in.... Maar zijn we het niet eens, Miss V., als ik zeg dat in de eerste Zondag de rest van de Heidelberger verankerd ligt? Tot schrijvens!

De volgende brief is afkomstig van Mrs. P., die haar betoog op rijm stelde. Het is niet mogelijk om haar rijm, 3½ bladzijde, hier compleet op te nemen, maar we zullen de belangrijkste gedeelten aaneenvoegen, zodat U een juiste indruk krijgt.

"Ook in het weekblad Gereformeerd"
worden soms vreemde dingen beweerd.
Zo nam Mevrouw Diemer, een rechtsgeleerde,
de pen ter hand en ze beweerde:
Het is bij ons al ver gekomen,
we hebben teveel gemeen met Rome,
voert daar de Paus het hoogste woord,
bij ons wordt de catechismus teveel gehoord.
Saskia heeft het overgenomen
en voor het oog van al de vromen
staat er geschreven, hoe zij het ziet.
Het wordt graag gelezen, vergeet dat niet.
Wat doen we nog met die oude geschriften?
Het wordt hoog tijd, dat we de zaak eens schiften.
De dominees moeten naar woorden op zoek
om weer eens te preken over die oude koek!
Voor de jeugd is onze catechismus
een sta in de weg op het pad naar Christus.
Die paal heeft er eeuwen al gestaan,
dat ding moet er nodig eens vandaan.
Maar zouden we niet beter doen
met maar te bewaren die oude schoen?
Gooi geen oud weg voor je wat nieuws hebt gekregen,
en zeker geen oud, dat gaf zoveel zegen!
Wat Rome betreft, je zult het wel weten,
daar wordt 't woord van de Paus onfeilbaar geheten,
terwijl bij ons met God's Woord in de hand
't verkeerde uit de catechismus wordt geband.
Ben ik er nu naast, als ik dit zeg:
de catechismus helpt ons te vinden de weg
naar Christus en een godzalig leven?
Nu de macht van Rome groter wordt,
moet onze kennis worden ingekort?
Heeft de catechismusloze kerk
het verder gebracht in het moeilijke werk
van het zoeken naar kennis en rechtvaardigheid,
is daar meer een leven in heiligheid,
een meer bewust leven uit God's Geest
dan er in onze kerken ooit is geweest?
De eerwaarde, die de catechismus ouderwets gaat "explainen",
trap die gerust maar eens op zijn tenen,
gaat hij over hout en steen staan bomen,
dan is het zeker ver gekomen.
Maar afgodjes zijn er nog wel onder ons,
b.v. je huis, zaak, kleren, je dochters of sons.
Ook een "useful thing" wordt een sta in de weg,
als het niet op de juiste plaats wordt gelegd,
maar dat is toch zeker niet het geval,
we staan nog steeds voor de Bijbel pal.
En Saskia, je angst, dat er nog zouden zijn,
die een heilige zien in Johannes Calvijn?
Ik zou zeggen, als je nog eens zo'n dwaas ontmoet,
verwijs hem dan met een gerust gemoed
naar de catechismus, dan krijgt hij licht
bij wat Caspar en Zacharias hebben bericht.
Vertel hem te gaan lezen in de nalatenschap van Calvijn,
het zou dan heel goed mogelijk zijn,
dat hij daarna zegt: Ik heb iets geleerd.
Nog later voelt hij zich misschien vereerd
de naam te dragen van Calvinist.
En Calvinisten in woord en daad
zijn ook voor Canada heel wat waard!"

Dit was dan het schrijven-op-rijm van Mrs. P., die er beslist geen doekjes om windt. Ik wilde wel, mijn beste lezeres, dat U verder ook zo rechtuit te werk was gegaan, dan had U deze brief naar mij gezonden en naar niemand anders. Was U bang, dat Uw rijm geen plaatsje onder de Schemerlamp zou krijgen? Ik vertrouw, dat U in het vervolg Uw reactie rechtstreeks naar mij zult zenden!

Een groot gedeelte van Uw schrijven werd reeds de vorige maal behandeld, toen we de brief van Mrs. V. bespraken. Verder nog dit: Mevrouw Diemer heeft niet voorgesteld om "oude schoenen weg te gooien". Dit was nu juist het punt, waarom haar hele betoog draaide: zij wilde geen nieuwe catechismus, maar een vernieuwing van de bestaande! Zij wilde niets weggooien, integendeel, zij wenste "een moderne simpele zetting voor de kostbare oude edelstenen", zoals zij het uitdrukte. Is het een onbillijke, onredelijke of zondige wens? In Uw hele brief, Mrs. P., is geen argument te vinden, dat dit ook maar in de verte bewijst. Ik vraag me af of zo'n argument wel te vinden is.

Een sta in de weg op het pad naar Christus? Juist, dat was ons catechetischonderwijs voor enkele buitenkerkelijke jongeren in mijn naaste omgeving. Drie van hen zijn in latere jaren gelukkig toch nog toegetreden tot een andere kerk dan de mijne. Wie zal zeggen hoeveel jongelui — ook uit kerkelijke gezinnen — zo werden afgeschrikt? Of, ik zal het voorzichtig uitdrukken, tijdelijk belemmerd? Veel hangt in dergelijke gevallen natuurlijk ook af van de wijsheid van de predikant ter plaatse.

Zonder enige twijfel is de Heidelbergse Catechismus een prachtwerk als deel van onze belijdenis, maar òok alleen als zodanig. Wanneer men hem als handleiding bij het godsdienstonderwijs gebruikt, dan is hij in 1962 wel zeer hard aan een revisie toe! Ik zie niet in, dat er iets zondigs in kan schuilen, indien men dit geschrift naar het thans verkregen inzicht zou moderniseren. In het verleden heeft de catechismus veel zegen gebracht en zal dit zeker ook in de toekomst doen. Zoveel temeer, indien hij van tijd tot tijd up-to-date wordt gebracht, zoals alle andere voortdurend onder ons gebruikte werken, vertalingen van de bijbel inbegrepen.

Zeker, we staan nog steeds voor de Bijbel pal! Maar hoe U het ook wendt of keert, Mrs. P., we staan ook nog steeds voor het feit, dat die Bijbel nu al eeuwenlang de centrale plaats in de eredienst moet delen met de Heidelbergse Catechismus. Een regeling, die omstreeks 1600 klaarblijkelijk te verantwoorden en noodzakelijk was, maar die — hoge uitzonderingen daargelaten — dat zeer zeker in 1962 niet meer is. U ziet, dat men ook van de traditie een afgodje kan maken! Naar mijn overtuiging ligt hier de reden, waarom de opmerkingen van Mevrouw Diemer bij vele mensen niet in goede aarde vallen: Wie tegen heilige huisjes slaat, al is het met de beste reden ter wereld, maakt zich niet populair. Dat is altijd al zo geweest. Maar later blijkt dikwijls, dat men zo iemand dank verschuldigd is!

Voor een "catechismusloze kerk" heeft niemand in deze kolommen propaganda gevoerd. We zijn juist allemaal overtuigd van de grote waarde van de catechismus, we zijn allen van mening, dat hij een der vaste fundamenten is van de kerk der reformatie. Waarom denkt U, dat eerst in Holland en nu hier, dit geschrift voor het voetlicht gehaald werd? Om onrust te zaaien, om afbrekende critiek te leveren? Welnee, toch zeker alleen, a) omdat de schrijfsters bezorgd zijn, dat de Heidelberger in zijn zestiendeeeuwse vorm niet meer zo doelmatig functionneert als dat mogelijk kan zijn, en b) omdat we ons ernstig willen bezinnen op de functies, die hij onder ons moet en mag vervullen!

Wat betreft "een meer bewust leven uit God's Geest in andere kerken dan in de onze"..., houd me ten goede, Mrs. P., maar ik waag me niet aan een beoordeling daarvan! Wel durf ik te stellen, dat er in elke kerk een leven uit God's Geest zal zijn, zolang die kerk in haar diensten het evangelie der verlossing in Jezus, de Zoon van God, verkondigt. En geloof me, zo'n prediking kan geschieden even goed zonder als met behulp van de Heidelberger, die — zoals hier reeds eerder onder Uw aandacht werd gebracht — oorspronkelijk niet werd opgesteld voor gebruik in de eredienst.

Doet U me nu een plezier en leest U eens aandachtig artikel 7 van de Nederlandse Geloofsbelijdenis — "Volkomenheid der Heilige Schrifture om alleen te zijn een regel des geloofs" — woord voor woord, van begin tot eind. Wat daar staat, is zo klaar als een klontje! Elk woord, dat wij verder nog over deze kwestie zeggen, is m.i. volkomen overbodig na wat Guido de Brès in 1561 al in onze eigen geloofsbelijdenis uitgesproken heeft.

U schreef voorts: "terwijl bij ons met God's Woord in de hand 't verkeerde uit de catechismus wordt geband." Toen ik dit las, was ik stomverbaasd! Hoe hebben we het nu met U, mijn lezeres? Gaat U hier niet veel verder dan Mevrouw Diemer? Noch zij, noch Uw Saskia heeft beweerd, dat er in de inhoud van onze Heidelberger iets "verkeerds" zou zijn, dat er "uitgeband" moet worden. Wanneer dit werkelijk zo was, dan konden we dit geschrift toch geen dag langer onderschrijven als geloofsbelijdenis.... Gezien de rest van Uw brief, zullen we deze regels maar beschouwen als een "slip of the pen".

We komen nu aan het slot van Uw brief. Ja, ik heb tijdens ruim tien jaren kerkelijk meeleven in Canada verscheidene mensen ontmoet, die in hun opvattingen gevaarlijk dicht bij Calvijn-verering kwamen. De betiteling "dwaas" blijft echter voor Uw rekening, Mrs. P. Ik zou zulke mensen "bijziend" willen noemen. Wat Canada nodig heeft, dat zijn Christenen-in-woord-en-daad. Wat zij dan verder zijn en heten, is heus niet zo erg belangrijk. "Wie roemt, roeme in de Heer...." Het zou ons allen goed doen, wanneer we regelmatig het eerste hoofdstuk van de eerste brief aan de Corinthiers lazen, bij voorkeur in de Berkeley Version. Een perfect middel om de hoofden koel, de harten warm te houden en ons te behoeden voor een meerwaardigheids-complex.

Wel, lezeressen, we zullen achter dit lange gesprek nu een punt zetten in de wetenschap, dat het in Canadese huiskamers onder ons wordt voortgezet. Als U een onderwerp hebt, dat U graag naar voren wilt brengen, of met het een of andere probleem zit, pak dan met spoed de ballpoint! Tien weten meer dan één — en U kunt een schuilnaam opgeven. Een onderwerp, dat ik graag binnenkort eens aan de orde zou willen stellen, is: **Wat verwacht U van een huisbezoek?** Schrijf Uw mening plus goede en minder goede ervaringen op en zend die naar de Schemerlamp, % Calvinist-Contact. Ook onze lezers zijn altijd welkom!

Tot de volgende maal en voor U allen vele groeten van

Uw SASKIA.

CLASSIFIED ADS

For "letters under number" $ 0.50 extra.
Birth-announcements $ 3.00
Engagement-announcements $ 3.00
Marriage and anniversaries $ 4.00
Notifications of death $ 4.00
Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

— — —

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 2.00. Every word more 5¢
Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Announcement.

After a few hours of rejoicing in the birth of our daughter and sister, the Lord took it into His glory.

January 17, 1962.

W. Klijn-Hesselink—Eenink.
Johnny - Billy.
Wilma - Brenda.

R.R. 2, Hepworth, Ont.

We are grateful to the Lord Who made us very happy with the birth of a daughter

WILMA RENEE

Mr. and Mrs. F. Olivier.

Her brothers:
Bill.
Lody.
Freddy.
Martin.

Victoria, B.C., January 23, 1962.
1640 Cedar Hill Cross Rd.

Thankful to the Lord we announce the birth of our son

DAVID ANDREW

Mr. and Mrs. Peter Zwart.

A brother for Dick, Peter and Anita.

January 23, 1962.
R.R. 1, Hannon, Ont.

Mr. and Mrs. A. Witvoet with thanks to God announce the birth of a son

EDUARD JOHN

born on January 26th, 1962.

He is named after his grandfather Evehardus Witvoet who passed away on January 26th, 1946.

Burlington, Ont.
389 Martha St.

"For the mountains shall depart, and the hills be removed; but my kindness shall not depart from thee, neither shall the covenant of my peace be removed, saith the LORD that hath mercy on thee."
Isaiah 54 : 10.

LOMBERT BORG
en
HELENA DIRKJE
VAN DEN DOOL

geven U kennis van hun huwelijk, waarvan de inzegening heeft plaats gehad door de Weleerw. Heer Ds. W. Feenstra, op 1 Febr. 1962, des namiddags 7 uur. in de Chr. Ref. Church te Woodstock.

Hoek 401-59 Highway.
Woodstock, Ontario.

On February 7th, 1962 D.V., our beloved parents

KORNELIS BURMANIA
and
AAFKE BURMANIA—
v. d. PLOEG

hope to celebrate their 35th wedding anniversary.

Their grateful children:
Mr. & Mrs. O. Burmania, Scarborough, Ont.
Mr. & Mrs. A. Burmania, Zwaagwesteinde, Fr.
Mr. & Mrs. J. Burmania, Downsview, Ont.
Mr. & Mrs. N. Dykstra, Scarborough, Ont.
Mr. J. Burmania, Downsview, Ont.
and grandchildren.

18 Seeley Dr., Apt. 318,
Downsview, Ont.

Reception after 8 p.m. at 26 Cotton Ave., Scarborough.

Students at U.W.O., Teachers College etc., and any others who need

A GOOD HOME

away from home, with comfortable rooms and good meals, please call GE 8-9724 or see Mrs. J. Stienstra, 47 Victor St., London, Ont.

As a result of a tragic accident has passed away our Boardmember

HENRY DE ROO,

36 years of age.

May the Lord strengthen the bereaved family.

The Wellandport Farmers Co-op.
Henry De Groot, President.
T. Van Marrum, Secretary.

In Zijn ondoorgrondelijke wijsheid nam de Heere tot Zich, 43 oud zijnde, ons aller vriendin

HENNIE VAN DAM,

echtgenote van
R. van der Wal.

We wensen Gode te zwijgen, wiens doel enkel majesteit is.

Fam. H. Berga, Sydenham.
Fam. J. Boeyenga, Elginburg.
Fam. Fr. Dahm, Sydenham.
Fam. D. Roorda, Napanee.
Fam. J. van der Tol, Kingston.

Sydenham, Ont.,
19 Jan. 1962.

De Heere nam tot Zich door een droevig ongeval onze innig geliefde man en vader

ALBERT HULS,

op de leeftijd van bijna 33 jaar.

Het is onze troost te mogen weten dat hij nu is in het huis van zijn Vader, in wiens wijngaard hij hier op aarde slechts zo korte tijd heeft mogen arbeiden.

Mrs. Agnes Huls.
Charles David.
Janet Alice.

Blenheim, Ont.
24 Januari 1962.

De kerkeraad van de Chr. Ref. Church in Blenheim, Ont. is diep getroffen in het plotselinge verlies van haar predikant

ALBERT HULS.

Sinds Sept. 1959 heeft de Here Zijn dienstknecht onder ons doen werken. Wij buigen voor Gods ondoorgrondelijke wijsheid, nu Hij hem op 32-jarige leeftijd van zijn post heeft afgelost. Trooste de Here onze gemeente en in het bijzonder Mrs. Huls en haar kinderen.

Namens de kerkeraad:
Voorz. A. Van Dolder.
Scriba J. Wijmenga.

Timothy Chr. School of Toronto is in need of

TEACHERS

for all grades. Next September. Kindly send applications to Miss J. Visser, 28A Elmhurst Drive, Rexdale, Ont.

Calvin Memorial Christian School, St. Catharines, Ontario

has an immediate

OPENING

in Grade I. Modern building, scenic area, 26 pupils, attractive salary for qualified person. Also a possible vacancy in middle grades. Apply to S. VanderWall, 4 Gavin Dr., St. Catharines, Ontario.

---

200 Acres Mixed Farm

8 Mijl van Dunnville. 1 Best huis, van alle gemakken voorzien, furnace, badkamer, grote kelder, eigen gaswell, dus het kost niets voor het verwarmen van het huis. Nieuwe barns en melkhuis. Kleigrond. Vraagprijs $ 26,500. Down $ 14,500, de rest in hypotheek voor 6% rente.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. E., Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894.

Gevraagd, omgeving Woodstock:

EEN HULP IN DE HUISHOUDING

(moeder arthritis patient). Brieven aan C. de Gier, R.R. II, Tavistock. Phone 373 Hickson.

Jongeman zoekt

KENNISMAKING

met Chr. Reformed meisje, ± 22 j. Brieven onder no. 1447, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Jonge vrouw met twee kinderen, 22 jaar, zoekt

KENNISMAKING

langs deze weg, met Chr. Ref. jongeman of weduwnaar. Brieven onder no. 1448, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

VROUWELIJKE HULP GEVRAAGD

in Chr. Ref. moederloos gezin, met schoolgaande kinderen. Nieuw huis, voorzien van alle moderne appliances. Schrijf aan Mr. R. Van de Wal, R.R. 1, Sydenham, Ont.

In huurkoop gevraagd:

DAIRY FARM

Door Hollands gezin, Chr. Ref. Church. Close to school and church, ong. 200 acres en voorzien van goed huis, liefst in het Zuidelijke deel van Ontario. Brieven onder no. 1449, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

For Sale:

DAIRY FARM

with city milk contract. 200 acres, 50 head Holstein cattle and modern machinery. 2 homes with running water on farm. Bulktank, stable cleaner and milk conveyer in barn. Will sell complete, or farm with dairy contract and stable equipment. 4 miles from Chr. Ref. Church, Navan. Morton Johnston, Leonard, Ontario.

ONTVANGEN UIT NEDERLAND

flinke zending Micro en dundruk zakbijbels met psalmen. Grote sortering Nederl. Leesboeken ook in Pocket-formaat.
Nog verkrijgbaar Holl. Chr. Scheurkalenders Kruimkens, Honigdroppels en Banier), $ 1.50 fr. p.p.

THE CHILDREN'S BIBLE
by Anne De Vries.

Generally accepted as one of the best. $ 4.95 fr. p.p.
Nieuwe zending Engelse Bijbels. Vraagt Catalogus.

Chr. Book Centre

ANTON LAMMERS

36 Longwood Road North
HAMILTON, ONT.
Phone JA 2-1234

THE CALVIN CHRISTIAN SCHOOL SOCIETY OF CLINTON, ONT.

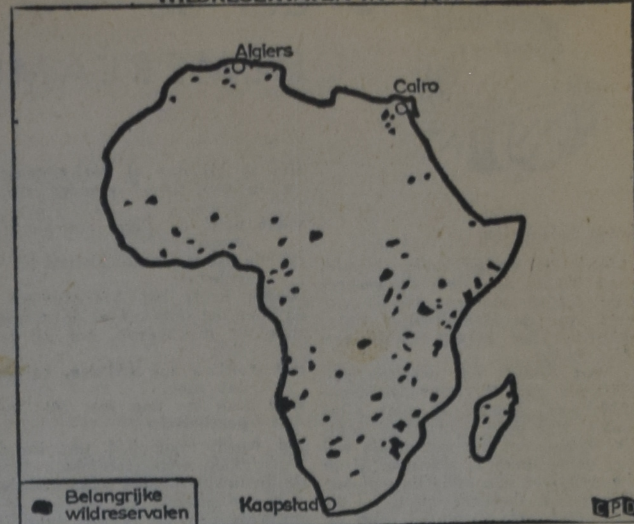
plans to open a Christian School, September 1962, the Lord willing. They will be in need of a

PRINCIPAL
and a
TEACHER

Applications to be sent to:

Mr. K. van den Heuvel,
R.R. 2, Goderich, Ont.
Telephone JA 4-8092 Goderich.

WILDRESERVATEN IN AFRIKA

OLIFANTEN WORDEN ZELDZAAM

Professor Bourlière van de universiteit van Parijs slat alarm. Het gaat hier om de wilde dieren van Afrika, die in gevaar zijn. Hun voortbestaan wordt bedreigd. De technische ontwikkeling van Afrika brengt met zich, dat de dieren van dat continent steeds meer worden teruggedrongen en uitgeroeid. In bepaalde gebieden in Noord-Afrika kwamen in de 19e eeuw nog veel nijlpaarden, olifanten en antilopen voor. Deze diersoorten waren er „normaal". Vandaag worden deze diersoorten echter zeldzaam. Grote jachten en uitroeiingskampagnes dreven de dieren terug en drongen hun aantal drastisch omlaag. Honderdduizenden dieren vielen hieraan ten offer. Ook de handelswaarde van dieren speelt een grote rol bij de dreigende uitroeiing. Alleen al voor het verhandelen van hun slagtanden worden jaarlijks in Kenia 4000 - 5000 olifanten gedood. De hoorn van een neushoorn is ca. $1.40 per pond waard, het ivoor ca. 60c per pond.

Jaarlijks verkoopt men legaal ca. 37.000 kilo ivoor; men schat echter dat de illegale handel in ivoor ca. 5 keer groter is. Op deze wijze worden er jaarlijks ca. 6000 olifanten gedood voor hun ivoor en het is dus geen wonder, dat de olifanten zeldzamer worden in Afrika. Aangezien de wilde dieren tot het wetenschappelijk en cultureel erfgoed van de hele mensheid behoren, wil men meer aandacht gaan schenken aan de redding van de wilde dieren van Afrika. Een afdeling van de Ver. Naties schenkt zijn speciale aandacht aan dit probleem en heeft de bekende bioloog J. Huxley opgedragen een rapport uit te brengen over dit probleem. Uit het voorlopige verslag blijkt dat het noodzakelijk is om vooral de Afrikaanse volken zelf het begrip voor de waarde van een vrije natuur bij te brengen. Er moet ook stelling worden genomen tegen het streven van sommige Afrikanen om de nationale parken o te heffen, als zijnde een overblijfsel van het kolonialisme. Huxley is voorts van mening dat de oprichting van een vereniging ter redding van de wilde dieren veel nut kan hebben, terwijl ook de instelling van meer nationale arken van veel nut kan zijn om de wilde dieren van Afrika te redden.

Voor goede prijzen en vlugge opruiming van Uw dood vee
Telephone (collect)
Ancaster MI 8-3939
GEORGE LUNSHOF

Geef Uw

Adresverandering

steeds tijdig op
aan de
Administratie van
CALVINIST-CONTACT

OAKVILLE MEAT PRODUCTS

206 Westdale Rd., Oakville, Ont. Tel. VI 4-9775
en
2357 Triller St., Bronte, Ont.

New Freezer Food Plan

PRIMA ACHTERBOUTEN 49¢ per pond
Verpakt en desgewenst op zijn Hollands gesneden.
Alle worst en Vleeswaren voor zeer lage prijzen.
Kwaliteit gegarandeerd. Alles franco thuis. Contant of in drie maandelijkse termijnen.
EERSTE KLAS FREEZER: $ 10—$ 12 per maand.
Schrijf ons of telefoneer
VI 4-9775
voor meer inlichtingen.
PRIMA VERKOPER GEVRAAGD. GOEDE VERDIENSTEN.

Prima Dairy-farm met Melkcontract te koop

113 Acres eerste klas, zeer vruchtbaar land, waarvan 9 acres bos, 8 acres ingezaaid met tarwe, 15 acres geploegd voor haver of mais. 79 acres best gras- en hooiland, waarvan een groot gedeelte verleden jaar "New Seeding".
Grote, solide barn, voorzien van stanchions & waterbowls. 18 Melkkoeien, 3 heifers welke inkomen in Febr. en Maart, en 9 heifers van 1 tot 2 jaar oud. Totaal 30 stuks prima vee. Goed melkhuis, voorzien van heet en koud stromend water. 2 flinke kippenschuren en andere bijgebouwen.
Ruim, modern 3 slaapkamer huis met mooie flinke keuken, eetkamer, huiskamer, betegelde badkamer, ruime droge kelder, centrale verwarming, dubbele garage enz. enz. Het huis is slechts 7 jaar oud.
De zo goed als nieuwe tractor heeft slechts 200 werk-uren en de verder aanwezige machines zijn alle in prima staat, namelijk: 1 3-furrow plow, hay elevator, 7 ft. power mower, manure spreader, 4-section disc, rubber-tired wagon, harrows, milkmachines, seed drill and so on. Voorts alle kleinere gereedschappen, en een flinke voorraad hooi, stro en granen.
De farm is prachtig gelegen aan een hoofd-verkeersweg, niet ver van Chr. school en kerk.
Er is een melk-contract met een der beste dairies in Welland. Prijs $ 45.000.— en de eigenaar is bereid genoegen te nemen met $ 10.000.— downpayment, en hij verstrekt zelf de hypotheek van $ 35.000.— à 6%, betaalbaar met slechts $ 200.— per maand, rente en aflossing inbegrepen.
Indien nodig, wij kunnen U helpen met het financieren van het downpayment.

K. KRAAY, Real Estate Broker
15 KING STREET, ST. CATHARINES, ONT.
Kantoor telefoon MU 5-4245.
Huis adres 2 Juliana Cr. Tel. WE 4-1813.

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen
te Houston, B.C., Rev. J. Fondse van Denver, Colo.

Aangenomen
naar Minneapolis, Minn., J. Peter Vosteen te Emo, Ont.

Bedankt
voor Hoboken, N.J., U.S.A., Rev. F. Guillaume te Toronto (Annette).
voor Aylmer, Ont., Rev. J. Kuntz van Orillia, Ont.
voor Owen Sound, Ont., Rev. W. Van Dijk te Hamilton, Ont.
voor Brockville, Ont. (Home Missionary in Charlottetown, P.E.I.), Rev. Edgar O. Holkeboer te Transcona, Man.

Tweetal
te Calgary, Alta., Rev. W. D. Baarsma en Rev. G. H. Rientjes.

KERKINSTITUERING

Er is een aanvrage gericht tot Classis Alberta North om een zesde kerk te stichten in Edmonton. De aanvrage is ondertekend door 43 families.

FREE CHR. REF. CHURCH

Bedankt
voor London-Mitchell, Ont. Rev. M. Vlietstra van IJmuiden, Ned.

CHRISTIAN REFORMED CHURCH TE YORK, ONT.

Vrijdag de 27ste November was een blijde dag voor de Christian Reformed Church of York. Op deze dag werden de nieuwe vergaderlokalen en de verbouwde kerk in gebruik genomen. Tevens werd het 30 jarig ambts- en huwelijksjubileum van Ds. en Mevrouw Hoytema gevierd. Het was een dankbare gemeente die 's avonds in het verfraaide kerkgebouw bijeenkwam. Namens de bouwcommissie voerde Mr. Elgersma het woord die tevens een historisch overzicht gaf.

Verschillende afgevaardigden van de diverse verenigingen voerden het woord en spraken hun blijdschap uit over hetgeen tot stand was gekomen. Het eerste gedeelte van de avond stond onder leiding van Ds. G. J. Hoytema terwijl Mr. B. H. Veldhuis het tweede gedeelte van de avond de leiding had.

Het geheel werd opgeluisterd door zang, muziek en voordrachten.

Moge de Heere onze gemeente verder zegenen en tot een zegen stellen. R. De Boer

OWEN SOUND. - Op Dinsdag 26 Januari werd een gemeentevergadering gehouden, onder leiding van Rev. Geuzebroek van Barrie, als consulent. In een prettige en opgewekte sfeer werd het budget voor het komende jaar behandeld. Het bleek, dat de gemeente er financieel uitstekend voor stond. Met een balans van meer dan $ 5000 en een totale schuld van $ 4000 werd 1961 afgesloten. Gezien het verlangen om een eigen school te hebben en het verlangen naar een nieuwe kerk werd besloten, de kerkeraad te verzoeken met het schoolbestuur (dat over $ 15.000 beschikt) contact op te nemen, om de mogelijkheid te onderzoeken van een combinatie van kerk- en schoolgebouw. Men verwacht dat men het oude kerkgebouw zal kunnen verkopen voor minstens $ 20.000.

REV. A. HULS †

Bij het ter post bezorgen van ons vorig nummer bereikte ons het droeve bericht van het overlijden van Rev. A. Huls, in leven predikant bij de Christian Reformed Church te Blenheim, Ont.

Rev. Huls slipte op een met ijs bedekte country road, waardoor zijn auto tegen een boom botste. Enkele uren na aankomst in het ziekenhuis is hij overleden.

Albert Huls aanvaardde in 1959 het ambt van predikant te Blenheim en bereikte de leeftijd van 32 jaar.

Wij betuigen onze oprechte deelneming met Mrs. Huls en haar gezin, als ook met de gemeente van Blenheim in dit zware verlies. Rev. Huls was een veelbelovend jong predikant, wiens taak nu reeds beëindigd bleek te zijn. Hij is tot hoger dienst geroepen. Dit komt onbegrijpelijk voor, maar het zij de achterblijvenden tot troost, dat de HERE zal voorzien.

IN MEMORIAM REV. ALBERT HULS

Two days before his 33rd birthday Rev. A. Huls was called home by his heavenly Sender. He will never celebrate his birthday again, here on earth. But we know that he is home now. His work in the Blenheim congregation was finished and while he was driving away from his home and family, God took him away to live with Him.

We are all stunned. We do not know how to comfort with words. But we have God's Word to rely on. God wants us to take His word for a lot of things which we cannot understand. But it is also true that we, as Christians, walk by faith, not by sight. And God often gives us glimpses of some of His mysteries that seem to lift us above faith and into the realm of reality. He unfolds just enough in this life to whet our faith and keep us holding on in hope of a full revelation. Yesterday, at the dinner table, Rev. Huls read the parable of the fig tree. For the last months he had been reading from the bible parts concerning the coming life. Did he have a feeling that he soon would be called to enter into this new life?

We know that Rev. Huls was a very learned man. People who have been in his study often stood in awe, looking at the many, many books he had there. Blenheim was his first congregation and as a minister he had by no means an easy time. Sicknesses, sorrow, troubles of all sorts, could be found in our congregation.

We did not always show gratitude and thankfulness as we should have. Our only consolation comes in knowing that God loves us in spite of our shortcomings and that He did sent His Son to be our Redeemer. It is this hope that gives us courage to go on. This our faith makes us feel rich because we have a Father who is a King and we may call ourselves His children.

Rev. Huls had been a minister since 1959. He was born in the Netherlands and came to Canada with his parents. Rev. Huls received his elementary and secondary school education in Holland but his ministerial training in Calvin College. He also held a master's degree from Westminster Seminary in Philadelphia. May the Lord Who has called Rev. Huls home, sustain his wife and children, and also his parents and relatives. We will all miss him very much, but we live in the hope of the resurrection of the dead.

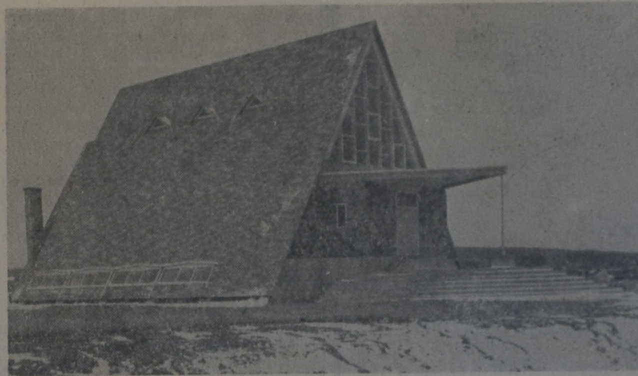
A member of the Blenheim Chr. Ref. Congregation.

CLAC CONVENTION

Men verzoekt ons mede te delen, dat D.V. op Zaterdag 28 April a.s. de CLAC haar jaarlijkse conventie hoopt te houden in Toronto.

Dr. R. Kooistra zal spreken over het onderwerp "The Free Canadian".

Verdere bijzonderheden zullen later worden bekendgemaakt.

CHR. REF. CHURCH TE KENTVILLE, N.S.

Het was voor onze gemeente een zeer blijde dag toen wij op 29 Nov. l.l. ons nieuw kerkgebouw officieel in gebruik mochten nemen.

Tot nu toe kwamen we samen in een kleine Baptisten kerk die niet meer gebruikt werd. Dit gebouw werd te klein en was tevens erg afgelegen. Het bouwterrein werd reeds aangekocht in 1958. Het heeft dus drie jaar geduurd voordat we onze plannen konden volvoeren.

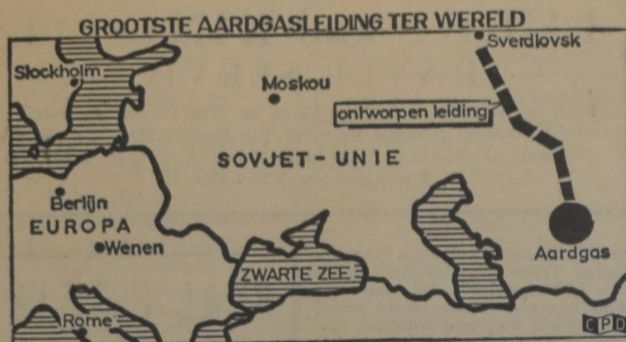
We hebben nu echter voor onze gemeente, die 50 gezinnen telt, een flinke ruime kerk die plaats biedt aan ± 300 personen. Door een speciale bouwconstructie is een zeer ruim basement verkregen.

Onze kerk is als groep ontstaan in 1953 en in 1955 is deze groep als kerk geïnstitueerd. Rev. R. J. Bos, die in de herfst van 1953 als Home Missionary tot ons overkwam, heeft hier veel baanbrekend werk verricht. In Maart 1958 werden we verblijd door de overkomst van onze eerste eigen predikant, Rev. J. van Dijk.

Wij zijn nu de tweede Christian Reformed Church in deze provincie die haar eigen kerkgebouw bezit. Ook hierin zien we weer dat de Here ook in dit deel van Canada Zijn Kerk wil bouwen.

Geve de Here dat onze Kerk in deze mooie Annapolis Vallei een lichtend licht moge zijn voor haar Canadese omgeving.

John Kuiperij.

GROOTSTE AARDGASLEIDING TER WERELD IN AANBOUW

Rusland beschikt zonder twijfel over rijke aardgasbronnen. Deze energiebronnen moeten met grote snelheid worden ontwikkeld, in het kader van hun 7-jarenplan. Voor dit doel heeft men thans verschillende projekten in uitvoering en één van deze projekten is de bouw van de grootste aardgasleiding ter wereld. Deze leiding meet 1 m. doorsnede en zal totaal ca. 4000 km. lang worden. Van Oesbekistan naar de Oeral komt deze leiding te lopen en over ca. 4 jaar moet het projekt gereed zijn. Het doel van deze leiding is om industriegebieden in de Oeral van energie te voorzien. Op deze wijze willen de Russen jaarlijks ca. 30 miljoen ton steenkool uitsparen.

Momenteel blijft de hele Russische aardgasproduktie, hoe indrukwekkend de cijfers ook zijn, achter bij die van de Ver. Staten. Deze laatste produceren ca. 3 maal meer aardgas dan de Sovjet-Unie. Geen wonder dan ook dat de Russen hun aardgasexploitatie willen ontwikkelen, want aardgas is een dankbare energiebron. Amerika is hier een goed voorbeeld van.

HOE ROOKT MEN PALING?

Een onzer lezers is er achter gekomen hoe je paling moet vangen. Hij schrijft ons: "Ik vang hier nogal veel paling. 's Winters door het ijs en 's zomers in de Oceaan". Maar hij is er nog niet achter gekomen hoe je paling moet roken. Hij heeft al honderden mensen gevraagd, maar niemand schijnt het te weten.

Is er onder onze lezers iemand, die het geheim van de palingroker kent? Zo ja, laat hem (of haar) schrijven aan Mr. A Hooymans, R.R. 3, New Glasgow, Nova Scotia.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

Aangebracht door:

Naam ....

Post-adres ....

Aanbrengpremie:

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

Post-adres ....

OUD ADRES:

....